

Avstrija dobila mirovno pogodbo.

Dne 20. julija je dobila avstrijska delegacija mirovno pogodbo in bodo našli veliko iznenadenj v novih pogojih z ozirom na teritorialne meje.

Nekaj, kar pogodba ne določa, je skupna svota, katero mora plačati vlada kot vojno odškodnino, katero bode določila šele posebna komisija in bo naznanila Avstriji pred 1. majem 1921. Med tem časa izgubila tri četrtine prebivalstva in še več naravnih zakladov, zato se misli, da svota ne bo posebno velika, mogoče bilijon do milijard.

Avstrija se mora tudi zavezati, da bo vrnila kolikor mogoče živil in stroje in osebo imetje Srbiji, Rumuniji in severni Italiji. Vrniti mora tudi vse umetnine, kate: je zaplenila zadnjih deset let v deželah, katere so sedaj samostojne in vse, kar je vzela Italiji.

Najbolj zanimiva je določba, da bo vrnila napram novim deželam Češkoslovaške, Poljske, Jugoslavije skupno z distrikto, pridobljenimi Italiji. Država in vladarska posestva v omenjenih deželah se izročijo novim vladam ter se štejejo kot odškodnina. — Penzije uslužbenec prejšnje dežele bode izplačevala vlada, pod katero sedaj spadajo. Stari dolg cesarstva narejen pred vojsko, je proporcionalno razdeljen med razne države, ker so vsi revolucionarni slovenski voditelji v to privolili, da dolge vojske so se pa pogodili. Navadno bi bil tudi ta dolg razdeljen po državah, toda Poljaki, Češkoslovaki, Jugoslovani in Italijani so bili vsi že od začetka zoper vojsko in ti narodi so neprestano protestirali zoper to, da bi morali nositi vojni dolg, ker so se sami v velikem številu bojevali zoper Avstrijo.

Na konferenco je vplival ta pravični protest, da je v nasprotju z navadami takih slučajev. Največ dolga v vojnem posojilu je bilo v avstrijskem ozemlju. Pogodba prepusti to posameznim vladam, naj same uredijo kakor najbolje vedo. Sprejela ni predlog, da bi se Slovane prisililo sprejeti dolg in enako tudi ne zahteva od Avstrije, da bi trpela ves dolg sama. Nobena izmed novih držav ali posameznikov ne more zahtevati od Avstrije, da izplača obresti ali glavnico, enako tudi ne od novih držav.

Iz tega se vidi, kakor da ves ta dolg sploh ne bo plačan. Tu pa nastanejo razne zamotane razmere. Mislimo si lahko, da n. pr. Jugoslovani ne bodo preveč usmiljeni na Nemci ali nemško čutečimi Jugoslovani, ki so kupili veliko bondev vojnega posojila. Pustili bodo, naj izgube. Toda banke v Ljubljani in Zagrebu so bile prisiljene pod avstrijsko vladno vzeti veliko teh bondev in ako se jih takoj razveljavijo, pomeni to pogubo tudi za nje. Radi tega se misli, da bodo razne vlade v deželah prvotno pod avstrijsko vladno naredile posebne odredbe, da bodo razločevali banke in one institute, ki so bili prisiljeni kupiti vojno posojilo, od onih, ki so kupili prostovoljno. V tem je še veliko težko za premagati, a se upa, da bo končno urejeno, kolikor najboljše bo mogoče.

PROTIJUGOSLOVAN- SKA ZVEZA.

Poročilo o zvezi Italije in Rumunije zoper Jugoslavijo.

Genova, 19. julija. — Telegram iz Ljubljane, ki je danes došel v to mesto, trdi, da sta se zvezali Italija in Rumunija proti Jugoslaviji. Ako se je to zgodilo, potem je moralo biti še s prejšnjo vlado, ker pravi poročilo, da je bila pogodba podpisana po V. Orlando, ki je bil zastopnik Italije na mirovni konferenci. Za Rumunijo je baje podpisal premier Bratiano.

Obe, Italija in Rumunija sta izrazile svojo nezadovoljnost na mirovni konferenci glede jugoslovan-
skih meja. O kakšni zvezi med njima ni bilo nobene vednosti. Obe vladi sta podpisali mirovno pogodbo z Nemčijo ter Lige Narodov.

BRITANIJA POTRDLILA MIROVNO POGODBO.

Parlament je odobril besedilo nespremenjeno. — Sporazum med Francijo, Britanijo in Ameriko soglasno potrjen.

London, 22. julija. — Angleška vlada je končala s pregledovanjem nemške pogodbe, kakor tudi angle-francoske konvencije. — Premier Lloyd George se je vdeležil vseh debat. Ob treh zjutraj je prišel na vrsto anglo-francoski pakt in je bil po kratki ali ostri debati sprejet soglasno. — Nemška pogodba je skozi brez sprejembe.

K sklepu svojega govora o pogodbi je premier Lloyd George izrazil, da pogodba nikakor ni popolna in da bo vse nepopolnosti spopolnila Liga narodov in da bo ta pogodba v splošnem kot vadila na zvezda in v svari narodom in vladarjem, zoper pogubonosno ravnanje, kakoršnega je Nemčija nakopala sama nase.

ZRAKOPLOV SE PONESREČIL.

11 ubitih, 27 ranjenih pri nesreči v Chicago. — Zrakoplov je padel skozi stekleno streho Illinois Trust and Savings Bank.

Chicago, 21. julija. — Enajst oseb je bilo na mestu ubitih in 27 ranjenih, ko je vodilni zrakoplov padel 1200 čevljev visoko. Začet je goreti v zraku. Padel je na stekleno streho hranišnice na vogalu La Salle St. in Jackson Boulevard. Ubiti so bili večinoma uslužbenci banke. Čele mase ognja, ki je nastal iz raznih plinov, je padlo na poslopje in v pisarno, kjer je bilo zaposlenih okrog 200 delavcev, večinoma žensk. Radi velikanke vročine ni mogel nihče blizu, dokler niso dospeli ognjegasci.

SPOPADI MED RASAMI V WASHINGTONU, D. C.

Washington, D. C., 22. julija. — Več dni se že vrše spopadi med

belimi in črnci, ki so se začeli radi napadov na bele ženske in ropanja črncev, in so se razvili v pravo vojsko v nočnih urah in policiji ni bilo mogoče obvladati situacije, da si je prišlo na pomoč vojaštvo. Štiri osebe so bile ubite in več ranjenih.

Nad 200 oseb je bilo aretiranih. Med mrtvimi je tudi detektiv Harry Wilson. Več policistov in detektivov je nevarno ranjenih. Dasi so imeli razstavljeno vojaštvo po mestu, vendar v nekaterih krajih niso mogli držati reda.

BUDAPEŠTA V ROKAH BOLŠEVIŠKIH RAZBOJNIKOV.

Berlin, 20. julija. (Associated Press). — Poročilo iz kapitola na Tageblatt poroča, da vlada v Budapešti strah in groza pred boljševiški razbojniki najhujše vrste. Poročilo pravi, da je mesto sedaj v rokah teh razbojnikov, ki so napadli garnizon, ga razorožili ter oborožili razcapani proletarijat.

Iz Budimpešte prihajajo še druga poročila: da je zadnja flota na Donavi, ki je edina še ostala zvesta Bela Kunovi vladi, pobegnila po Donavi in se podala Srbom. Častniki in moštvo je prošlo dovoljenja, da se smejo bojevati proti ogrski vladi in srbska oblast jih je prepeljala do Se-

gedina na reki Tisi, kjer so se pridružili četam Karolyja.

DVA NEMŠKA VOJAKA, KI STA POMAGALA ZAVEZNI- KOM, DOSPELA V AMERIKO RADI VARNOSTI.

Amerikanska vojska je rabila nju ne informacije in premagala Nemce.

Washington, 21. julija. — Dva nemška vojna ujetnika, ki sta bila pripeljana v Ameriko, da jih Združene Države varujejo zato, ker sta dala zanesljive informacije ameriški vojaški oblasti v Franciji, bodejo najbrže poslana v Washington.

Z njima so dospeli tudi listine, ki pojasnjujejo natančno stališče teh dveh mož od ameriških vojaških oblasti iz Francije z natančnimi poročili. Vlada je mislila ohraniti vse tajno, a ker je prišla stvar na dan, zato nameravajo obelodaniti cel slučaj, kakor hitro dospe stvar v Washington. Amerika si šteje v dolžnost, da ju brani za velike usluge, ki sta jih storila s tem, da sta razkrila nemške nakane ter tako pomagala do hitre zmage ter prihranila velikanke izgube s strani zaveznikov. Ko so vračali zavezniški nemške ujetnike, so obdržali ta dva, ker bi bile posledice za njih slabe, ko bi se vrnila domov v Nemčijo.

močni patrolji, da jih je pregnala, oziroma pobila. Trije Nemci so bili mrtvi, eden ranjen. Hiša je vsled eksplozij ročnih granat zelo poškodovana. Značilno je, da se je to zgodilo tostran demarkacijske črte.

PADLI LJUBLJANSKE PEHOTNE.

Iz ljubljanske "Jugoslavije".
24. aprila: Pušnik Lorenč roj. 1897 v Galiciji pri Velikovu. 30. aprila: Mlekuš Andrej, r. 1898 Plužna - Tolmin. — 29. aprila pri Velikovu: Jereglj Mart. r. 1898 Drvešca Ves, Velikovec; Grmovšek Jožef rojen 1899 Prapreče Litija; Kozlevčar Anton roj. 1898 Jelša Litija; Kozlevčar Ignacij roj. 1899 Štefan, Novo mesto; Česarek A. roj. 1897 Ribnica; Senica Jakob roj. 1895 Sv. Daniel, Velikovec. — 23. maja pri Črni: Centa Ivan roj. 1893 Kot, Kočevje; Mišič Janez roj. 1898 Podgora, Novo mesto; Stabini narednik Hostnik Leopold roj. 1890 Mirna pri Novem mestu; Jerina Al. roj. 1899 Visoko, Kranj. — 11. junija pri Sindi Vesi: Dovšek Jožef roj. 1898 Mokronog, Krško. — 7. junija v vojni bolnišnici v Šoštanj: Jazbar Franc, roj. Idrija. — Ti junaki so darovali svojo mlado življenje za blagor majke Jugoslavije. Gospod vojni trum, podeli jim obilo plačil!

ODPRAVA CENZURE.

Iz ljubljanske "Jugoslavije".
Iz Beograda javljajo: Minister ski svet je v včerajšnji seji razpravljal o odpravi cenzure. Minister ki svet se je sporazumel glede omejitve cenzure, ki se odpravi z ozirom na vprašanje notranje politike, vzdrža pa edino le glede vprašanj zunanje politike, vojaških zadev in zagovarjanja protidržavnega gibanja.

SV. LENART V SLOV. GORI- CAH.

Iz ljubljanske "Jugoslavije".
Tatvine so na dnevnem redu. Vsak dan se kaj ukrade. Zadnjič je bila pri več kot desetih posrednikih pokradena konjska oprema, ki navadno visi pred hlevi. Tatov ni mogoče izslediti, ker jo pobrišejo čez demarkacijsko črto v Nemško Avstrijo, ki je postala zavetišče tatov in roparjev.

IZ PTUJA.

Iz ljubljanske "Jugoslavije".
V seji mestnega sosveta ptujskega 28. maja so se prekrstila ulična imena. — S 30. junijem so odpušteni vsi nemški mestni uradniki. Od nemških članov sosveta se je odločno zahtevalo, naj vplivajo s svojimi zvezami na časopisje v Nemški Avstriji, da ne bo še znanprej tako lažljivo poročali o razmerah v naši državi glede postopanja napram Nemcem. Nemški sosvetniki so to obljubili.

FRANCIJA URADNO PRI- ZNALA NAŠE KRALJESTVO.

Iz ljubljanske "Jugoslavije".
Belgrad, 6. junija. — Francoska vlada je oficijelno priznala kraljestvo Srbov, Hrvatov in Slovencev. — Doselej so priznale vse zavezniške države našo kraljevino, razen Italije.
Belgrad, 6. junija. — Tukajšnji francoski poslanik vicomte de Fontney je prejel iz Pariza uradno vest, da je vlada francoske republike priznala kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev, o čemur je poslanik obvestil našo vlado.

(Dolge na 4. strani.)

KATOLIŠKI DNEVNIK.

PISMA NAŠIH SOMIŠLJENIKOV.

HOUSTON, PA.

Čenjeni g. urednik:—
Dnevnik za katoliške Slovence v Ameriki nam je tako potreben kot slepmu človeku pogled — beli dan. Koliko bi pa stala vsaka delnica? Nisem premožen, kajti pri sedanjih draginjah človek z družino komaj izhaja, pa vendar, če ne bo predrago, bom pa vsaj eno delnico kupil, da bi bil katoliški list dnevnik, ki Glas Naroda postavlja.

Vidite, nasprotna stranka ima tri dnevnike, mi pa še enega ne, kako se bomo potem branili!

John Pelhan.

NAPREJ ZA KAT. DNEVNIK!

Vsak, kdor zna več kot hruške pečt, lahko sprevidi, da glavno orožje vsake stranke je časopisje. To velja posebno za nas Slovence. Da smo mi imeli katoliški dnevnik, bile bi razmere drugačne kakor so. Toraj Vi vsi, ki ljubite resnico, Vi vsi, ki ljubite slovenski narod, NAPREJ! Vsak naj bode delničar nove tiskovne družbe. Pokažite, da se ne bojite napadov od znane K. K. and C. družbe, ampak da hočete stati na braniku za svoja načela, in vseh je zagotovljen.

Kištar iz Chicage.

KATOLIŠKI DNEVNIK.

V 29. števu vašega lista sem čital članek in razlog o potrebi katoliškega dnevnika. Jaz se tej ideji z veseljem pridružujem in dostavljam k temu še sledeče: Nobena potreba ni bolj upravičena, kakor potreba katoliškega časnikarstva in to v današnjih dnevih. To pa utemeljujem s tem, kar vidim preveliko potrebo slišati in čitati zdravo, zanesljivo in pravično čtivo, med tem ko na vseh straneh drvijo in vrvijo časniki po svoji poti naprej, in namesto, da so v resnici narodni in nevtalni, da bi pisali resnico in pustili vero in katoličanstvo pri miru, pa vsakemu na prosto — je njihovo največje veselje in opravilo to, da vedno napadajo ravno to, kar je slovenskemu narodu še drago in sveto: namreč versko prepričanje.

Razen Ave Maria, Sloge in Glasila KSKJ, nimamo družega katoliškega časopisa, izvemsi onega farizeja, ki si nadaže ime katoličana, v resnici je pa slabši od Glasila Svobode, ker on prihaja v katoliško hišo v ovčji obleki in kra do dobro ime katoliškega duhovnika. O temu farizeju zna že vsakdo, in ako bomo imeli le samo take katoliške časopise, potem se nam ni potreba prav nič čuditi, ako se nam katoličanom očita, da sami gladimo in gradimo pot boljševizmu. Da to spričujem, naj vam služi v dokaz to, kako so se z veseljem prišli sovražniki katoliških duhovnikov, ko je A. S. vezniške države našo kraljevino, razen Italije.

Ako bomo mi to pustili in zadovoljno gledali kot katoličani, pravi katoliški list.

potem smo že pozabili, kaj pomeni biti katoličan.

V Clevelandu je pisal neki angleški list nedostojno in nepotrebnost proti nekemu duhovniku, kar pisati ni bil upravičen. In kaj so storili katoličani? Takoj se je odpovedalo okoli 40.000 naročnikov tega lista in so ga bojkotirali, ker je delal krivico katoličanom. Kaj pa mi storimo? Ali sploh kaj storimo za svoje versko prepričanje? Ali se kaj zmenimo, medtem, ko se tako ostudno napada vero in duhovnike? Ne! Mi ne storimo ničesar, medtem ko se papada na katoličanstvo, se mi skrijemo. Bojimo se, vsak za sebe molči in v srcu skuša zadušiti srd proti temu, da mu vest očita, da je njegova dolžnost, da se po pravici požene za pravičnost vere in pravic katoličanstva.

Mi katoličani se obnašamo tako kakor vojaki v mirnem času, v resnici pa za nas niso mirni časi, kdor hoče, ta vidi, da je boj, in da ako se v boju ne bo postavilo v bran, potem naj si poraženec sam sebi pripiše.

Prav tako je z nami. Pač mi smo si sami krivi, nam samim bode vest očitala, da smo zatajili mnogo zaradi svoje zanikarnosti ali strahopetnosti.

Dokler bode napredno časopisje tako svinjarsko napadalo in blatilo, toliko časa je naša dolžnost se braniti. Kdor kot katoličan tega ne stori, pa bi lahko storil, on je kriv sramotenja na vero in cerkev.

Zdi se mi, kakor bi se celo nekateri katoličani sramovali čitati katoliški list, ali ga bolj malo upoštevajo.

To je naša krivda, ker ne znamo ceniti in ločiti časopis od časopisa in ne poznamo naših sovražnikov, večkrat jih podpiramo sami in smo pripravljeni vse pretrpeti, samo da bi bil mir v naselbini. Tako delajo pripristi ljudje in tako tudi delajo duhovniki, vsak želi, da bi bil mir v hiši, mir v fari in mir v naselbini. Med tem ko mi molčimo in čakamo, kdaj bodo nehali napadati, si oni delajo propagando, in dalj ko bomo tako čakali, bolj se bodo šopirili. Na račun slovenskih organizacij se polastujejo slovenskih časopisov, da jih imajo za svojo propagando. Iz narodnih žuljev dobivajo, da narod slepijo in se z njegove vere norčujejo.

Vprašanje je, kako dolgo bomo mi vsi k temu molčali. Jaz sem pripravljen stopiti v vrsto onih, ki so pripravljeni to storiti, da se katoliški list Sloga pomnoži z izdajo; ako za enkrat ne bi bil dnevnik, pa naj bi bil dvakrat ali trikrat na teden. Nemobno potrebno je, da se nekaj stori. Nikakor pa ne mislim, da bi list bil katoliško — hinavskofarizejski, ker take imamo že sedaj, tudi ne nabožen, ker imamo Ave Maria, pač pa naj bi bil list kakor je sedaj, v katerem smelo pričakujemo novice in dogodilja tako, kakor so v resnici in ne vse preustrojene po boljševiških možganih. Povdarjam še, da zaradi pravičnega čtiva potrebujemo dovoljno gledali kot katoličani, pravi katoliški list.

A. Grdina.

Oglašajte v "Slogi"

SLOGA

TEDNIK ZA SLOVENSKI NAROD.

IZHAJA VSAK ČETRTEK DOPOLDAN.

67 E. 7th St. New York, N. Y.

NAROČNINA: \$ 2.00 na leto — \$ 1.00 za šest mesecev.

CENE OGLOSOV NA ZAHTEVO.

ISSUED EVERY THURSDAY BEFORENOON

By the

SLOVENIAN CATHOLIC LEAGUE.

67 E. 7th St. NEW YORK, N. Y.

Dr. James Seliskar, President, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, O.
Paul Schneller, Treasurer, 6313 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Subscription rates: \$ 2.00 per year — \$ 1.00 for six months.

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

TEL.: ORCHARD, 2173.

ČETRTEK, 24. JULIJA 1919 THURSDAY, JULY 24, 1919

Entered as second-class matter Dec. 21, 1918 at the post office at New York, N. Y. under the Act of March 3, 1879.

VOLUME V. LETO

STEV. (No.) 30

Na to odgovorite.

Nasi antikistariji so v zadregi! Kako se opravičiti pred narodom, da so naredili toliko lumpa rijo in branili ljudem poslato domov obleke, da bi zakrili svojo nagoto! — Se težja naloga je, kako slepiti svoje backe, da bi ne zahtevali pojasnila, zakaj so jih slepili, ko sedaj njih dragi doma jokajo žalostni, da niso nič dobili. In ti rdečkarji sedaj vse druge stvari vprašujejo, kar narod ne ve. Narod doma hoče vedeti: zakaj so tisočerin lačnim v domovini odjedli kosček belega kruha? Zakaj so ukradli kosček blaga nagim otročkom? raztrganim ženam? Zakaj so iztisnili iz oči naroda, že tolikanj skušenega, še te nepotrebne solze? Zakaj? Rdečkarji, humbergarji, na to odgovorite! Samo na to, pa na nič drugega ne! — Narod v starem kraju boče vprašal samo to vprašanje. Jokajočim in nagim otročkom v starem kraju ni nič mari, če smo rekli, da je Kristan,

Strašen "Confiteor."

"Enakopravnost" v Clevelandu je priobčila strašen članek, ki je moral v dno srca zaobleti vsakega ameriškega Slovenca. Je li to mogoče? Ameriški Slovenec — etijalt? izdajalec? Ameriški Slovenec med morilci naše neveste — Kolumbijske Slovenec, na da bi v družbi kakih polentarskih rdečih "steletanjev" pomagal brusiti meč, ki naj bi se zasadi v srce naše največje dobrotnice — Amerike? Slovenec, pa med onimi prekucuh, ki so se zavezali, da podoro to krasno stavbo ameriške ustave?

Je li to mogoče? Ne, ni samo mogoče! O groza — resnica je! "Enakopravnost" to priznava, ko pripoveduje, kako so naše rdeče republikance (?) in njih liste zasledovali detektivi! Kako so razni voditelji (?) celo pozno v noči morali iz postelje pred sodnika, da so se morali zagovarjati radi svojih člankov in radi svojega prekucuskega delovanja. Sicer "Enakopravnost" dolži, da so neke "monarhisti" vsega tega krivi, ker so jih ovadili. Vendar, če je to res, potem so "monarhisti" storili svojo državljansko dolžnost, za katero jih je prosila Amerika in katero so ji bili v vesti dolžni izvršiti. Toda na strani samo pa to ničesar ne spremeni. Republikanci so poskušali spraviti SNZ, v težave in so si hoteli pomagati z zavijanjem in lažmi,

mo bali — in slutili — ameriški detektiv. In na, tu ga imaš! To, poslednje je bilo res, kakor sedaj sami izjavljajo v svojem clevelandskem dnevniku.

Ko se je začelo puntarsko gribanje med delavstvom, najeto in plačano od Berlina — I. W. W. — ali se še spominjate, kako so vam to organizacijo hvalili? Kako so jo zlasti širili po Iron Range nad Duluthom? Kake slasopeve so ji peli, da so veliko nič hudega slutečega delavstva zapeljali, da je pristopilo k tej organizaciji.

Toda, kar čez noč so spremeniili svoje mnenje in organizacija I. W. W. je postala za nič.

In čudili smo se, odkod ta hitra sprememba.

Ko so se pojavili v nesrečni Rusiji od nemstva najeti in plačani boljševiki in začeli svojo strahovlado, ali se še spominjate, kako so jih pozdravljali kot nekeko novoizšlo solnce, kot nove od rešenike sveta! "Sedaj, delavci", — so klicali, "sedaj obrnite svoje oči proti Rusiji! Vaše odrešenje prihaja! Žida Lenin in Trotsky ga vam neseta! Sedaj se vzdramite in strnite, kajti sedaj boste videli ona delavska nebosa, o katerih smo vam prerokovali. Nese vam jih boljševizem!

Pa, kar naenkrat vse drugače! Boljševiki so postali za nič! Izdajalci delavskih koristi! Postali so ne-socialisti, ali pa ne pravi. Postali so nekako levo ali desno ali sprednje ali zadnje krilo — ne vemio prav katero. Skratka, začeli so jih grajati.

In zopet nam ni šlo v glavo, kako to mogoče.

Kako so bili ti gospodje nasprotniki vsakega našega pokreta za Jugoslavijo, za njeno osvobodjenje in ujedinjenje s Hrvati in Srbijo. Kako so še letos na pr. v "termanih" SRZ. ščuvali proti Srbiji! Kako so delali proti ligi, proti londonskemu odboru, proti Jugoslav. Narodnem Svetu, proti vsem, ki so delali za Jugoslavijo. Kako so se že iz imena norčevali.

Kar naenkrat, kot bi z očmi trenil, pa so postali sami "jugoslovjanski".

In zopet smo se čudili.

Nismo mogli razumeti, kajti upali smo, da ne boče res, česar smo se bali.

Danes nam je pa vse to in vse drugo jasno! Prišli so na dan s strašno in grenko in sramotno resnico!

Tužna nam majka! Da, strašni "Confiteor"! — Ameriški Slovenci — izdajalci, med rusilci ameriške ustave, med morilci — Kolumbijske!

Ameriški Slovenci pa zasledovani od detektivov! Pa po ječah radi — izdajalstva svoje nove domovine — ljube Amerike.

Strašno!

So nekateri ljudje, ki sami v svojo skledo pljuvajo. So pa tudi časniki, ki ne razločijo stvari od osebe in jim je osebnost več kot stvar. Taki listi so največje zlo za vsako stranko.

"Monarhist" te zmernajo tvoji nasprotniki. Kaj ne, da te nobeno zmernanje ni manj zadelo kot to? Vzlasti, če se pomisliš, da sam bratec, ki te imenuje "monarhista" ve, kako daleč je od "monarhista" do tebe — odkritega demokrata.

No ja, pa vidiš, ti moraš biti "monarhist", zato ker mora tvoj nasprotnik vse storiti, da skrije pred svojimi zaslepljenimi pristaši, da ne vidiš, da si — republikanec.

"Sloga! Sloga! O Sloga!" — "Unity! Unity! Unity!" — kako si potrebna vsem narodom, ki hočejo obstati!

"Sloga!" — Narod, ki te danes ne pozna, je — izgubljen!

DOPISI.

NEWBURG, O.

Kaj je neki našim pisateljem, da se nič ne oglašijo? Že odkar je minula vojna, je vse tiho, kakor na bojnem polju. Morda pa so naši pisatelji po vojni svoja peresa zakopali, kakor Indijanci svoje sekirce po boju. Pa novega je vendar le kaj tu in tam. Posebne zadnje čase se je nekaj tako novega zgodilo pri nas, da se ne sme zamačati.

Toraj izdajalsko politiko so vodili. Toraj umazali so naše slovansko ime z grdim imenom izdajalcev. Ameriški detektivi so jih toraj morali učiti dostojnosti. Ali ne boli to v dno srca vsakega pravega ameriškega Slovenca?

Amerika nas je tako prijazno sprejela v svoje naročje, ko smo sem prišli kot lačni izgnanci s trebuhom za kruhom! Lepe denarce smo si lahko naredili, ako smo hoteli delati in pametno živeti! Marsikak slovenski dom je bil ohranjen z ameriškim dolarjem. In sedaj, kdo nam je dal svobodo? Amerika! Prezident Wilson je bil oni vitez, ki je umoril zmaja, ki je čuval kralj Matjaža, da ni mogel ven.

In za vse te dobrrote pa so se našli med nami ljudje, katere so morali šele detektivi učiti hvaležnosti in domoljubja, ker so pomagali brusiti meč, katerega naj bi črni nehvaležni etijalti tej dobri materi Kolumbiji porinili v srce?

"Etiam tu, mi Brute!" — kaj tudi ti, Slovenec, med morilci? Med puntarji? Med rusilci gostoljubne hiše? Je li to mogoče?

Da!

Sramota! Večna sramota!

Zakrij, mati Slovenija, zakrij svoj obraz sramu, da so se mogli najti med tvojimi otroci tako podli etijalti, da so umazali tvoj čist značaj, tvoje hvaležno srce in tvoje ime! Glej, detektivi so morali letati za njimi, da so jih učili hvaležnosti in domoljubja, da so jim potegnili iz rok "stiletto pokucuskih naukov", katero so pomagali brusiti za srce tvoje osvoboditeljice in ljubljene neveste stotisočev tvojih otrok — Kolumbijci!

Narod slovenski, ameriški Jugoslovani, je li mogoče, da te lišče še kdo čita? Še kdo naroča? Je li mogoče, da se ti umazani etijalti smejo pokazati v naši javnosti? In ti dovoliš, da so še neznakovani? Je li mogoče, da ti mirno vse to gledaš, ne da bi ti zavrela vsa srčna kri? Ne da bi se ti dvignila pest? Ne da bi kot en mož ne zaklical: Proč izdajalci!

O, narod, si čital, kaj so pisali? Si čital strašni "Confiteor"? — "Detektivi so nas zasledovali!" — "Po ječah so nas zapirali!" — ker smo ruyali proti svoji osvoboditeljici.

Slovenici, je to mogoče?

Da, kupimo številko tega lista! Dajmo ga v črn okvir, ovijmo okrog žaljni flor! Sklonimo osramočeni svoje glave pred Kolumbijo — kajti umazani smo, — umazano je naše ime; — črni pečat izdajalstva je tudi na našem čelu! — Tudi Slovenci smo bili med...

Strašni "Confiteor!"

Tukaj se pa gotovo pelje kaka imenitna oseba. Radoveden sem bil, kdo to bo, zato se malo prikriljem in ogledujem kdo bo izstopil. Pa, kako naj povem svoje začudenje, ko pride iz krasnega voza nihče drug, kakor naš župnik sam. Kako pa, da se je danes tako pripeljal, saj po navadi caplja kar peš ali pa gre v karo. — Gledam in gledam po vozniku, pa ga ni bilo. Očividno se je pripeljal sam, toda odkod? Kako? In odkod ta voz? Moral sem meniti, da same radovednosti zijati v njega. Potem me je opazil in kmalu sva bila skupaj.

"Ja, ja, tudi jaz se nisem nikdar kaj takega nadejal", potrdi Father Oman, "toda res je, tukaj je dokaz in sicer krasen dokaz, pa ti bi moral vendar kaj vedeti o tem."

"Res je Father, da sem enkrat nekaj dal v ta namen, da se Vam kupi avtomobil, pa to je že tako dolgo, da sem že pozabil. Sicer pa nisem mislil, da bi se dalo napraviti kaj tako krasnega."

"Saj sem tudi jaz slišal že precej davno, da se plete nekaj takega meni za hrbtom, pa mislil sem si, da je kaj takega med Slovenci nemogoče. Gledal sem, vpraševal naokoli, jeli že kaj sličnega v zgodovini ameriških Slovencev, da bi farani kupili svojemu župniku avtomobil, pa kolikor vem, se to dosedaj še ni zgodilo. Zato sem mislil, da je to le dobra želja nekaterih. Sedaj pa moram priznati, da sem ponosen na svoje farane."

"Prav mogoče, toda ali veste, gospod, ta avtomobil je postavljen v vstajenje in padeč mnogim v Izraelu."

"No, leja hudomušneža, kako pa že spet citira sv. pismo! Kako pa misliš, kako naj se razlaga tvojo primero?"

"Tako-le gospod: Nekateri, in to so tisti, ki so kaj žrtvovali za to potrebno stvar, bodo ponosni, da se jim je posrečilo kaj taknega in da so oni prvi med Slovenci, ki so se kaj takega domislili. Drugi pa, in to so oni, ki niso nič storili, bodo ugovarjali, kakor Judež pri nekem obedu; rekli bodo: ali bi se ne bilo moglo to prodati, oziroma, ali bi se ne mogel ta denar dati ubogim?"

"Da, šimec, vse to bo. Pa nobeden ne more reči, da ni stvar potrebna pri raztreseni fari kakor je naša, ali pa, da se ni zgodilo pravičnim potom. Nobeden ni bil primoran žrtvovati kaj, ako to ni storil iz proste volje. Koliko čakanja na kare in zmrvovanja po oglih pozimi mi bo to prihranilo. Koliko lažje mi bode doseči oddaljene botnike. Že sam bi si bil napravil kako šajtrgo, ko bi bil le zmogel. Sedaj pa, ko so me dobri farani prehiteli, hvala njim."

"Saj ravno to smo govorili mi, ko smo zbirali. Pa vendar, saj jih poznate!"

"O da, poznam. Toda ti so redki. Zato pa mi ni mar. Če bi se ozirali na besede takih, bi nikdar ne prišli nikamor. Gledal sem knjigo, v kateri so vključeni darovi za avtomobil, in kar čudil sem se. Veliki darovi, ki se vidi jo tam, so mi priča naklonjenosti večine faranov. Povem vam, da me je ganilo preko izraza. Zato se enkrat ponovim, kar sem rekel popred: ponosen sem na Slovence tukaj. Bog jih živi in blagoslovi!"

Odhitel je v župnišče Father Oman vidno zadovoljen in vesel. Tudi jaz sem jo mahnil proti tovarni in moram priznati, da ne brez ponosa. Povedal sem drugim tovarišem in vsi so mi potrdili, da smo uganili zelo pravo, ko smo kupili avtomobil našemu župniku, da hode lažje opravljal svoj obilni posol.

Naročnik iz Newburga.

INDIANAPOLIS, IND.

Cenjeno uredništvo — Upam, da mi dovolite malo prostora v nam priljubljenem listu Sloga.

Ne morem poročati kaj posebnih novic iz naše naselbine. Delavske razmere v tukajšnjih tovar

ROJAKI - POZOR!

Po dolgi in težki borbi imate zopet priložnost HITRO in ZANESLJIVO pomagati svojcem v stari domovini, ako pošljete denarno pomoč potom

EMIL KISS BANKE PO KABLU.

Neposredna zveza za Kranjsko, Štajersko, Spodnje-Koroško, Istrijo, Primorsko, Dalmacijo, Hrvatsko, Slavonijo, Bosno in Hercegovino ter po našem posredovanju potom

PRVE HRVATSKE ŠTEDIONICE V ZAGREBU.

K. 100. \$5.75 K. 500. \$28.75

Od vsake brzojavne pošiljave izpod tisoč kron je pristojbina \$2.50.

1000 kron. \$57.50

Pošiljate TISOČ KRON in več se odpošljejo naravnost po KABLOGRAMU brez nadaljnjih stroškov.

VSE DENARNE POŠILJATVE SO ZAJAMČENE!

Prodaja parobrodskih listkov v vse kraje Evrope.

Ne podajajte se na pot, dokler ne dobite od nas potrebnih navodil in nasvetov, ki se dajejo ustmeno ali pismeno BREZPLAČNO.

Bodite vedno oprezní in ne poskušajte kjesibodi, kadar pošiljate denar v stari kraj, temveč se vedno zaupno obrnite na staro in znano trdiko, katere oskrbuje že nad 20 let denarne pošiljave v vašo staro domovino, s katere postrežbo je vsakdo zadovoljen in katere naslov je:

EMIL KISS, Bankir,

133 SECOND AVE., Cor. 8th St., NEW YORK, N. Y.

Vstanovljeno 1898.

Posluje pod državnim nadzorstvom.

C. O. F.

Red. Kat Borštnarjev

Slovenski oddelček Dvor Baraga sprejema praktične katolice od 16. do 50. leta. Kandidate se lahko vpišejo pri vsakem članu in pri sebi, ki te vrši vsako prvo sredo zvečer in tretjo nedeljo od 1:30 uri v stari šoli Sv. Vida.

Podobnosti daje drage volje odbor in vsak član društva.

Nadborštnar Fr. Perme, 1132 Norwood rd., pod borštnar L. Petjak, 1309 E. 40. St.; finančni tajnik Lowrence Zupancic, 1372 E. 47. St.; zapisnikar John Perme, 1132 Norwood Rd.; blagajnik Jernej Knauš, 6120 St. Clair Ave.; bolniški nazronik, Frank Perme, 1164, East 61. St. — Trustisti: Jakob Wabčič, Ant. Skuplj, John Skuplj.

Slov. Kat. Pevsko Društvo "LIRA"

Slov. Kat. pevsko društvo LIRA, Cleveland, Ohio. Preds John Zulich, 1261 Norwood Rd., Podpreds. in pevovodja Math. Holmar, 1109 Norwood Rd.; Tajnik, John Strle, 6711 Edna Ave.; Blagajnik, Frank Matjašič, 6515 Edna Ave. Kolektorja: Anton Hlabše str. m. Mary Petrovič. Pevske vaje so vsaki tork četrek in sobota zvečer ob 7 uri v stari šoli sv. Vida. Seje vsaki prvi četrek v mesecu

Društvo Sv. Cirila in Metoda, št. 18 SDZ.

V društvo se sprejemajo člani od 16. do 50. leta. Posmrtnine se plača \$150.00, \$300.00, \$500.00 in \$1000.00, za kolikor se hoče zavarovati. — Rokajli! Ne odlasajte in takoj pristopite k našemu društvu. — Za pojasnila vprašajte naše urednike. — Predsednik: Jos. Zakrajšek, 6215 St. Clair Ave.; podpredsednik: Josip Salamon; tajnik: John Vidervol, 1153 E. 61 St.; blagajnik: Anton Bašica, 1016 E. 61st Street. Vprašajte lahko tudi nadzornike: Alojz Tomšič, Mike Mulec, Viktor Kompare. — Redar: John Peterlin, zastavonos: Alojzij Somrak, društveni zdravnik: Dr. J. M. Seliskar. — Društvo zbira vsako drugo nedeljo v mesecu ob 7 uri v šolski dvorani.

(Dalje na 3. strani.)

(Nadaljevanje z 2. strani.)

ker delamo po 14 ur na dan. Toda naš najdaljši delavnik v tukajšnjih tovarnah je 9 ur na dan, mogoče je, da nekateri dela 9 in pol ure do 10 ur v slučaju potrebe, toda to še ni 14urni delavnik. Tudi v našo cerkev in našega župnika se Janez zalepja. Prepričan pa sem, da ga cerkev nič ne stane, zakaj se torej drgne ob njo. Pa pojdi v take kraje, kjer nimajo cerkev, tam se ti bo med cedil. Najboljše bi bilo, če se podaš v Rusijo do Lenina in Trockija, ker njihovo delovanje odobravaš. Se kaj lahko pripeti, da dobiš tam dobro službo, ker tukaj ti ni treba upati na kaj dobrega. Pazi le toliko, da bi ti radi tvojega prorokovanja ne postala prevroča tla pri nas, kajti mi se ne damo boljševiskim agentom za nos voditi. Za drugič ti priporočamo, da če ne znaš kaj pametnejšega pisati, tudi take ne umnosti ni treba, ali pa se vsaj podpiši v svoji izjavi, da bodo vsi čitatelji znali, da si Janez.

Pozdrav vsem čitateljem tega lista in želim, da bi že skoraj postal dnevnik. John Kovač.

CLEVELAND, O.

— Tukaj so na štrajku telefonistkinje, ki zahtevajo višjo plačo. — V nedeljo, dne 13. julija je utonil v Brookside Parku mladi deček John Mezera, star 16 let, ko se je kopal v basenu, katerega je naredilo mesto za kopanje in kateri je bil šele en dan otvoren. To je bila prva žrtev. Prijel ga je krč. Truplo so dobili šele drugo jutro.

— Vojni poslopja, katera so se rabila za časa vojne, so se sedaj razpustila. Tudi na Public Square se bodo barake podrele.

— V Clevelandu se nahaja kot gost mesta komandant zrakoplova NC-4 Albert C. Read, ki je prvi prišel preko oceana. — Nahaja se tukaj tudi za dobo 14 dni kapitan Arthur Thomas z njegovim vojaškim balonom in posadko 85 mož. Namen je, da dobijo več rekrutov k balonskemu oddelku. Balon je razstavljen na 9. cesti blizu jezera. Prišli so iz Toledo, Ohio.

— Vojaški vozovi so popravljeni tako da jih bo mogla rabiti tukajšnja pošta za prevažanje. Do sedaj je imela poštna oblast privatne kompanije, ki so prevažale pošto. Od 30. junija je pa kontrakt potekel in sedaj bodo vozili z lastnimi vozovi. Poštni ravnatelj Murphy se je izrazil, da bo država več tisočakov prihranila na tem. Dne 20. julija bo otvorena prva poštna garaža za avtomobile na 17. cesti in St. Clair Ave.

— Kje so kište? — Sedno vprašujejo patrijote okrog SRZ. Kaj vam grede kište mar? Saj ste bili vi proti pošiljanju kišt! Gospod člankar v Enakopravnosti se najraje zanima za milijonski fond — onih 65.000 dolarjev, katere ste nabrali za siromake v Jugoslaviji. Zakaj ste varali ljudstvo, da je za siromake in sedaj rabite denar za propagando v Ameriki!

CLEVELAND, O.

— Slovenska Narodna Zveza je dobila te dni od svojega zastopnika g. Lušina iz Ljubljane več sto časopisov. Zadnji časniki so že tukaj z dne 27. junija. — SNZ pa tudi skrbi, da pošilja vse liste v Jugoslavijo, da bodo tudi oni tam obveščeni, kaj delamo mi tukaj v Ameriki.

— Tukajšnji poštni ravnatelj Murphy se je izrazil, da takoj drugi dan, ko je bil poštni promet med Ameriko in Nemčijo odprt, je naraslo nad 5000 pisem. Nemci tudi lahko pošiljajo pakete težke 11 funtov. Kaj pa mi Jugoslovani? Mali narodi so pač vedno zadnji! Kje ste merodajni faktoji, da bi pripomogli, da bi naš narod lahko poslal domu svojcem stvari, katere silno potrebujejo doma in katerih se tam sploh za drag denar ne dobi.

— E. B. Haserodt, sedanjí County Clerk, bo kandidiral v jeseni za mestnega župana. On je

jako dobro poznan med Slovenci, ker je bil prejše čase Councilman naše 23. ward.

— Mokra stranka pobira sedaj podpise za jesensko volitev, da bi država Ohio postala zopet mokra.

— Pri prihodnjem ljudskem štetju se pričakuje, da bo Cleveland postal četrto mesto v Združenih Državah.

— Mestni zastopniki našega mesta so te dni kupili v Chicagi 13 vagonov živil za svoto \$50.000. Živila bodo tukaj na treh mestnih tržnicah in pri 70 trgovinah po mestu tvrdke Mathew Smith Company prodajali po isti ceni, kakor je mesto plačalo.

— 40.000 podpisov so dobili mokri v County Cuyahoga, da se sme prodajati pivo močno 2.75 odstotkov alkohola.

— Avijatik poročnik Charles Lamborn, ki je vozil pošto med New Yorkom in Chicagom, se je v soboto dne 19. julija ubil, ker je padel njegov aeroplan z višine 6000 čevljev. Nesreča se je pripetila v Dicks Run blizu Bellefonte, Pa.

ZA BLAGAJNO ZVEZE JŽID. V AMERIKI.

Cleveland, O. Darovale članice: 20c, ker Etbin Kristan še ni kuferska spokal; 50c, ker se zdi, da bode moral imeti kraljevi pos; 22c za sliko v kraljevi pasuš; 25c, ker tiste ljudi najbolj kište skrbijo, kateri jih poslali niso.

Pride še! Kakor se dela, tako se vam povrni.

FOREST CITY, PA.

Dne 20. julija je bila tukaj sklicana seja vseh faranov sv. Jožeta, da so se pogovorili o zadevi slovenskega pokopališča. ki so ga kupili 4 akre za \$650. Največja zahvala gre g. M. Muhiču, ki je to prejel. Toraj rojaki, sedaj pa, da bode te pomagali pri čiščenju zemlje, da bomo pokazali drugim, da znamo mrtve spoštovati.

Naš organist g. Peter Snurnovnik je dobil iz stare domovine žalostno novico, da je mati umrla dne 26. maja 1918 v vasi Preseka fara Mozirje na Štajerskem. V Ameriki zapuška moža in tri sine, Petra, Jožeta in Karola; v stari domovini zapuška sina Franca v Celju kot oficirja, za Martina se pa ne ve, ali je živ ali mrtev. Pisal je samo enkrat iz Rusije. Bil je vjet v Karpatih.

CHICAŠKE NOVICE.

— Mr. Walter Predovič nam je poslal z Gibraltarja krasno razglednico in nam sporoča, da je vse O. K.

— Neka ženska, do sedaj navdušena privrženka naših rdečkarjev, se je tudi dala zaslepti in ni poslala ničesar domov, ker je vrjela, da doma res ne potrebujejo "srajc in cap". Te dni je pa pokazala pismo od sestre od doma, kjer piše: "Toliko naših sosedov je dobilo iz Amerike sporočilo, da bodo dobili 'kište' z raznimi stvarmi. Ali ti nimaš nič srca za nas, ki smo v toliki stiski in potrebi. Oh, sestra, kako smo žalostni!"

Kako so vas slepili? — Da doma nič "cap" ne potrebujejo? — Aha! Le še drugič jim sedite na limanice! Le še jim vrjemite! Sramota za vsakega, ki kaj takega sploh more vrjeti!

— Žlobudrava Krivo-pravnost s Clevelanda se je zopet ugriznila v svoj dolgi jezik. Veste, kaj je zbleknila? — Zakrajseka imenuje najspretnjšega borilca proti sleparstvu in njenih vseh-rdečih junakov. — No, č. g. Zakrajšek, tako bodo počasi vaši nasprotniki že izdali, katerega se najbolj boje. — Le pogumno naprej!

— Deško društvo sv. Alojzija župnije sv. Štefana je imelo preteklo nedeljo svoje volitve. V odbor so bili izvoljeni: za predsednika Master Stanko Zupan, za ganizacija je v enakih težavah, tajnika Master A. Kozjek in za kakov naša K.S.K.J. Organizacija maršala je izvoljen Master J. rana je bila pred 40 leti. Da bi se blagajnika Master Fr. Banič. —

Kosmač.

— Društvo sv. Neže, deklic, si je izvolilo svoj prvi odbor za pred sednico Miss Caroline Katič, za podpredsednico Miss Mary Rupp, za tajnico Miss Anna Medic, za zapisničarico Miss Johana Duller, za blagajnico Miss Ana Tomazin.

— Krščenji so bili v naši cerkvi starišem Frank in Gertrude Japel hčerka Frančiška Eleonora, botri so bili Peter in Ana Vinšćak; starišem John in Mary Sajovic sinček Frančišek, botri so bili Justin in Julija Pavlin; starišem Anton in Frančiška Pelozo hčerka Roza Frančiška, botri so bili John Pelozo in Frančiška Ludovik; starišem Leon in Johana Mladič sinček Stanislav, botri so bili Andrej in Elizabeta Kordež; starišem Martin in Jozefina Senica hčerka Anica, botri so bili Jožef in Marija Zupančič.

— Umrl je v Cook County bolnišnici rojak J. Hren. član društva sv. Štefana KSKJ. Previden je bil s sv. zakramenti za umirajočje. Pogreb je bil v soboto 14. junija. N. v. m. p. l

— Prisego zakonske zvestobe sta si dne 1. junija slovesno v naši cerkvi obljubila ženin Jožef Cerjanec in nevesta Zora Janež. Nevesta je bila marljiva cerkvena pevka, o kateri upamo, da ne bode pustila sedaj petja. Tovariš je bil Mr. J. Šimec in družica Miss Mary Janež. — Nevesti, kakor tudi njenemu soprogu naše iskrene častitke. — Dne 8. junija sta bila pa poročena ženin John Fabjan in nevesta Ana Malina. Bilo srečno!

— Velik izlet in Jugoslovanski dan priredi za nedeljo 3. avgusta naša podružnica Woodrow Wilson št. 7 SNZ, tako se je sklenilo pri zadnji seji. Več o tem izletu v oglaš. Mi ta korak podružnice kar najiskreje pozdravljamo. Tako je treba. Le ne spat! Vedno treba kaj prirediti. S tem se drami ljudstvo, vzbujajo bratovska ljubezen in pospešuje dobra stvar.

— Strašno trdo mora prestati naš "antikištartarj" v Chicagi. — Silno se jim hlačice tresejo, kaj bode rekel narod, ako "kište" srečno pridejo v roke stradalci in nagim v domovini. — Farbatitreba! Kričati treba! In to delajo! Spravili so se posebno na KSKJ. Glasilo KSKJ. hočejo pred vsem zamašiti usta, da bi jim ne izpraznili vesti, da bi ljudstvu očni ne odpiral. Kriče, da je proti pravilom, da se vmešava v politiko! — Kako znajo zavijati! Ali se res Glasilo vmešava v politiko? Kako znajo zavijati! Dokažite! Ali je Glasilo še kdaj pisalo: volite republikanske ali demokratske kandidate, razun ako je prišlo plačan oglas? In to politiko je mislila konvencija, ki je točko po stavila v pravilo. — Ako Glasilo zasleduje našo narodno politiko, ali to ni dolžnost Glasila? — Ali ni to že ukazano v našem geslu: vse za vero, narod! Ali ni to jasno povedano v točki o namenu Jednote "budite narodno zavest"?

Če se ne motimo, ima Narodna Jednota v pravilih, da se ne sme napadati vero, da se ne sme vmešavati v politiko, ne v osebne na pade! — Pa berito Prosveto! In ti blufarji si še upajo vtikati svoj umazan nos v KSKJ.?

Vidite, rojaki, za kako neumne vas imajo, da mislijo, da se jim boste vsedli na njih sleparske limanice!

Rojaki, če dobivate razne cirkularje, prečitajte jih pazno, da boste sprevideli, koliko sleparstvo je za temi cirkularji, in da boste videli, kako nesramni so nekateri ljudje, da mislijo, da vi ničesar ne znate misliti, da jim boste še svoje možgane dali v "štant".

ČLANOM K. S. K. J. V PRE-MISLEK.

C. B. L. podporna katoliška organizacija je v enakih težavah, kakor naša K.S.K.J. Organizacija je bila pred 40 leti. Da bi se rešila, so sklenili, da bodo pobi-

rali večji assesment od vseh članov. Toda članica Mrs. Mary Kennedy se je pritožila proti temu assesmentu in ga ni hotela plačati. Stvar je prišla pred vse sodnijske instance in pri vseh in stancih je tožiteljica dobila tožbo. Vsa sodišča so določila, da se ne more ene vrste članom naložiti assesmenta na korist druge vrste. Da vzamemo naš slučaj: Vzemimo, da bi se razredu B naložil večji assesment zato, da se pomaga razredu A, ki bi moral drugače zase prevelik assesment plačevati, da bi postal solventen. Sodišče se je izreklo, da se to ne sme. — Pri KSKJ. so se nekateri veselili 'zmage', da se Jednota ni zavarovala. Naj ti člani premislijo slučaj C. B. L. (Catholic Benevolent Legion), pa bodo videli, kako veliko zmago (?) so si priborili.

NA ZDRAVJE ZAVEDNEGA DELAVSTVA.

K.

"Ali si že čul, da pride v našo naš selbino gospod Lahkoživec iz Chicage?"

"Ne! Tako? 'On' pride sem? Tako daleč?"

"Da, da! In danes zvečer je v Litrovi dvorani shod."

"Kdo ga je pa povabil?"

"Prav za prav nobeden. Nekateri čitatelji lista 'Neolika' smo mi sili, da bi bilo dobro, če bi prišel tudi k nam in nam dal nekaj po-druka, kako naj se delavci ravna-mo."

"Pa ste ga povabili sem?"

"Ne ravno povabili. Vendar pisal nam je, da bi rad prišel, pa smo mu rekli, naj kar pride."

"Kdo bode pa stroške plačal?"

"Če drugi ne, jih bomo kar sami. Sicer se pa pri shodu lahko kolekta. Vsek bode gotovo rad dal kak dolar za ta 'dobar' namen."

Tako sta se pogovarjala Jernačev Lojze in Mihčev Jaka, ko sta šla z dela.

In res je bil shod tisti večer v Litrovi dvorani.

Zbralo se je kakih petdeset mož, da poslušajo, kaj jim bodo gospod Lahkoživec iz Chicage povedali. Niso prišli ti možje iz pre-pričanja ga poslušati, kajti nase-lbina je bila še 'v temi', kakor so gospod Lahkoživec takoj v začetku svoje 'pridige' povedali.

"Še je tema nad vašo lepo naselbino", je grmel gospod Lahkoživec in bil s pestjo ob mizo. "Še vidim težke okove na vaših rokah, ubogi proletarci! Težke okove srednjeveške klerikalne sužnosti. Še vidim, kako vihti nad vašimi ubogimi delavskimi glavami zakrivljena palica duhovnega pastirja! Še vidim, kako vas vaš duhovnik striže kakor ovce! Vidim, kako vam izžema iz žepov vaše krvavo zaslužene žnje. Ubogi proletarci! Solze glajenja mi tekajo po licu, ko vas vidim še v taki temi nevednosti. Ko pridete v cerkev, morate dati vsaj 'nikel', če že ne 'dajm'. Vidite, kake re-veži ste? In zakaj morate dati ta 'nikel'? Zato da se f... rede in pa sejo za vaše žulje. Orkako se mi smiliš, ti, dobro ubogo ljudstvo! In najbolj se mi smiliš, proletar-ec, ker se še ne zavedaš tega."

In tako je šla dalje ta 'pridiga' v Litrovi dvorani vedno ginljivejši in ginljivejši.

In res, vspeh je bil velik. Tako ginljiva je bila ta 'pridiga', da so si še gospod Lahkoživec parkrat obrisali solzo iz očesa, solzo sočutja in ljubezni do delavskega — dolarja, kajti gospod Lahkoživec so vedeli, da pomenja vsaka taka solza najmanj petak 'kolekte' po 'pridigi'.

In res, ko je bila kolekta, bili so gospod Lahkoživec te velike svoje ljubezni in sočutja do delavstva tako ginjeni, ko so videli, da pada v njih rdeči klobuk skoraj sama 'tuta' kolekta v obliki vsemogočnega dolarja, katerega tako sovražijo, da so si ponovno obrisali iz belim svilnatim robcem okrog oči in se je še Slamarjeve-

mu očetu srce omehčalo in so spu-stili cel dolar v klobuk.

Samo mlad, krepak fant je stal nepremično za vrati in si ni nič brisal solza in tudi ginjen ni bil prav nič. In ko je prišel klobuk gospoda Lahkoževca okrog mimo njega, se ni zganil, tako da so gospod rekli — bolj za-se seveda — eden izmed podrepnikov.

"Prosim besede", se oglašil nekdo, ko je bila kolekta končana in se je imel shod zaključiti.

"Kako je Vaše ime?" vpraša gospod Lahkoživec v zadregi, ko opazi, da je to 'podrepnik' s kota za vratni.

"Ivan Merkun!"

"Dobro! Sodrugi Ivan Merkun ima besedo."

Vseh oči so se obrnile na kora-rajnega fanta.

"Gospod Lahkoživec, vi ste pravkar povedali, kako nas duhovniki izžemajo, ker moramo dati cel 'dajm' za sedež v cerkvi. Mi smo vas prišli poslušati nocoj, v nadi, da nas boste kaj podučili o delavskem vprašanju. Toda cel-li čas ni bilo drugega kakor za-bavljanje proti cerkvi..."

"To je nesramnost! To je ne-sramnost!" začel je kričati gosp. Lahkoživec na odru.

"Mi smo vas mirno poslušali cel čas, ko ste govorili, sedaj zahtevam jaz isto od vas! Enaka pravica za vse. — Toraj, v celem vašem govoru ni bilo delavsko vprašanje niti omenjeno, razun, da ste nas imenovali delavce. Šču valj ste nas samo stan proti stan-u..."

"Nečuvno! Nečuvno!" je kričal razburjeno g. Lahkoživec. — "Ven z njim!"

"Bom šel sam. Samo prosim, dovolite mi vprašanje: V cerkev gremo, pa damo kolekto sebi. — Duhovnik dobi samo plačo koli-kor ima odločeno. Tu ste dobili po dolarju. Kam bode šel ta denar."

"To je nesramnost! To je pod-lost! To vprašujejo samo sovraž-niki proletarijata! To kaže, da ste še v temi!"

"Zato ker si ne dovolim soliti pameti, kaj ne?"

"Seja zaključena!" in gospod Lahkoživec so pograbili zelene 'pidike' z ameriškim orlom, jih pobasali v žep in odhiteli pri zad-njih vratih v saloon enega pit.

Vprašanje je pa še danes neod-govorjeno! Še do danes delavstvo ne ve, kam gredo obilni tisočaki iz žepov slovi delavstva.

"Da, naši pristaši so zavedni de-lavci, ki mislijo s svojimi možga-ni in se ne dajo f... skubsti. — Zato ne zahtevajo računov", je rekel g. Lahkoživec v saloonu za baro po shodu, ko si je hladil raz-burjene žilve.

"Da, in katoliški Slovenci so zaručani, ki dobivajo od vsakega centa, katerega dajo za cerkev, letni račun", je pripomnil star mo-žiček.

"Da, znati se mora", je pome-žiknil g. Lahkoživec in "trital" celo baro.

"Na zdravje zavednega delav-stva!" je napil.

"Na zdravje mu, ker se vam da slepiti!" se je čul glas za vrati.

IVAN ZORMAN — POEZIJE. Cleveland, O.

Tako je naslov novi knjižici, katera leži pred nami. Knjižica, kakor naslov pove, je zbirka pes-mi, katere je izdal pesnik g. Iv. Zorman sam.

To je prva knjižica poezij med nami ameriški Slovenci, "Slo-venski slavček v tujini" bi bil ja-ko primeren pesniški naslov tej knjižici. Mi to knjižico iskreno pozdravljamo in se veselimo no-vega napredka med nami ame-riškimi Slovenci. Ponosni smo na svojega Ivana Zorman. V po-drobnejšo oceno se ne moremo spuščati. Morda pri kakih drugi priliki. Za danes rečemo samo to-liko: rojaki, veselimo se novega napredka med nami! Veselimo se, da imamo med seboj tudi na-darjenega pesnika, ki obeta še mnogo, kajti vsaka pesnica ka-že, da ima g. Zorman pesniško

žilico. Toda v Ameriki je pred vsem finančno vprašanje najvaž-nejše. G. Zorman je sam založil to delo. Prepričani smo, da ga ne bode Slovenca, ki bi takoj ne na-ročil knjižice, ker je to naša čast in naš ponos. S tem bomo dali mlademu pesniku pogum, da bode nadaljeval svoje delo, se spopol-njeval in nas kmalu razveselil še z drugim zvezkom. Rojak, takoj naroči Ivan Zormanove Poezije! — Naročajo se: Mr. Ivan Zor-man, 6119 St. Clair Ave., Cleve-land, O., in stanjejo \$1.50.

FOREIGN LANGUAGE GOVERNMENTAL INFORMATION SERVICE.

(Jugoslav Bureau.)

Mirovno delovanje vojne uprave.

Colonel Arthur Woods asistent tajnika vojne, ki je na čelu delo-vanja za vslužbovanje bivših vo-jakov, naznanja, da je vojni de-partament ustanovil poseben in-formacijski urad (Information Bureau), h kateremu naj se bivši vo-jaki in mornarji obrnejo za vse informacije, ki jih utegnejo zani-mati, na pr. glede vojaškega za-varovanja, odškodnine, bonusov, službe in dela, izločanja za pose-bei poklic itd. Ta urad je usta-novljen zlasti v svrhu, da daje po-trebne informacije tujerodnim biv-šim vojakom, kateri ne znajo o pomoči, ki jo vojna uprava nudi odpuščenim vojakom.

Vsa vprašanja, treba nasloviti na: Colonel Arthur Woods, War Department, Washington, D. C. On bo vsa pisma pošiljal naprej na pristojni urad in skrbel za hi-tro rešitev v vsakem slučaju.

Vojna uprava je s pomočjo dru-gih vladnih oddelkov, ustanovila razne skupine oficirjev in uradni-kov, ki pospešujejo uslužbovanje odpuščenih vojakov. Ena skupina potuje po vseh Združenih Državah, da poizveduje o delavnih razmerah in o možnosti uslužbo-vanja bivših vojakov, zainteresira delodajalce, da najdejo dela za 300.000 mož, ki jih vojna uprava demobilizira vsak mesec. Druga skupina se zlasti bavi s tem, da pospešuje razpisanje kontraktov za javna dela. Po vseh Združenih Državah morajo državne in ob-činske uprave izvršiti gradnje za skupaj tri milijone dolarjev, za ka-tere je bil trošek svoj čas dovo-ljen, a delo ni bilo še zapričeto. Omenjena skupina pospešuje čim hitreje razpisanje dotičnih kon-traktov in brzo zapričete dela. To delovanje je bilo že dokaj us-pešno. Skupna svota kontraktov razpisanih dosedaj, znaša \$117.338.285.

Vsi oddelki federalne vlade, dr-zavne in občinske oblasti in razne javne korporacije so stavile vse svoje moči na razpolago vojne uprave v svrhu vslužbovanja biv-ših vojakov.

Dognalo se je na podlagi pri-merjanja kvalifikacijskih kart, da je 64 odstotkov izmed odpušče-nih vojakov napredovalo telesno

in duševno za časa vojne službe. Ti ljudje so zato upravičeni do boljših služb kot so jih imeli pred vojno, in vojna uprava skrbi za to, da jih tudi dobe. Po poro-čilih je že 60 odstotkov teh mož dobilo boljše službe. Organizacija za vslužbovanje je tako obsežna, da izmed vsakega tucata vojakov odpuščenih v enem mesecu, je vojna uprava odredila po enega, ki naj poišče službe za druge. Na tak način je bila mobilizirana voj-ska od 24.000 izurjenih mož, ki pomagajo za vslužbovanje odpu-ščenih vojakov in mornarjev.

Ko vojak zapusti svoj tabor, sme pustiti del svoje gotovine v taboru, odkoder mu pošljejo na njegovo domačo banko. Lokalni Clearing Houses blizu 23 demobi-lizacijskih taborov so nastavili uradnike za manipulacijo tega denarja in brezplačno pošiljanje na banko, ki si jo vojak izbere.

Poleg vsega tega bo vlada kma-lu pričela organizirano kampanjo v svrhu povzbujanja ameriških podjetnikov, da se lotijo rekon-strukcijskega dela. Pričakuje se, da bo ta kampanja imela za posledico delo za tisočere bivše vojake.

ZABLJENIM JUNAKOM.

Šumi, šumi reka Soča valovito se penec, med pečinami deroča, dalje, dalje le hitec: kot bršljan krog gor ovita v žarkih solčnihatih se svita.

Med zelenim tratam bujnim krasna kot srebrni pas, na gorice grozdni rujnim se nevestica smehljaš: zroč na svate svoje znane — sive, gorske velikane.

Čista kot kristal ob skale se v kapljicah drobiš, kot da zvezde ukovale bi se va-te — ti žariš: tu v čarnem, divnem kraju si podoba vile v gaju.

Šuuna Soča, priča nema ti nešteti zdaj grobov, živa knjiga ti imena svojih padlih boš sinov, ko že davno njih gomila se, pozabljena bo skrila.

Draga roka ni sadila žalne vrbe, ne cipres, roka tudi udobila ni jim črk — le skromni les jim tovarš zasadi sem je, ko so doboreli se.

Morda da kedaj zanesa vetrni sem ponižni kal, da ob grobu mest ciprese bor zeleni bo pogljal, ki vam — zabljeni junaki, dal pod njim bo mirno spati.

Tu na večno divna Soča bo nagrobnik vam slovec, ki ga ne razbije toča, ne konca ga tuji meč. Hrabri Slave vi ste sini našli pokoj v tej tišini. I. K.

Držite pisarno hladno s pomočjo električne pihljace.

Ni pametno pustiti, da vročina ovira osobe pri delu v pisarni. Nihče ne more delati, ako je vročina okrog sto stopinj.

Električna pahljaca bo hladila pisarno skozi celo poletje. Poživljajoči vetrič bo pomagal pri delu tu-di, če je še tako vroče.

Električne pahljace se prodajajo po vseh elek-tričnih prodajalnah, v raznovrstni velikosti in ceni. Našli bode, da je pametno, ako je naročite kmalu.

THE ILLUMINATING CO.
Illuminating Bldg., Public Square.

NOVI LJUDJE.

Napisal Stanko Majcen.

(Nadaljevanje.)

"Vedo. Poznajo mene, poznajo tebe in očito jim je, kaj je med nama. Stvar je umevna, kakorkoli jo obrneš. Vzameva se, brž ko se najde kruh, ki ga je dovolj za dva. In ali ni to kruh, ki je kakor ustvarjen za dve zame, ki delam tam od svojega petega leta in mi ni treba prestaviti stola, da postanem hlapec hlapcev, hlapec gospodarijev?"

"Katica se ni zavedala, da je vprašanje, ki jo je mikalo najbolj, da je to vprašanje zdajci smuknilo skozi prste in da stoji že pred drugim, vsled slučajja zdaj tako lahkim, tako samo po sebi rešenim."

"Pa kako bi se to zgodilo?"

"Nič lažjega nego to. H gospodu stopim že danes in mu povem vse. Rad me ima, in če se je sprl z očetom, se ni z mlenoj. Ne bova se dolgo pogajala. Kratko, kakor je dogospodari očca, zagospodarijam jaz. Ljudje se niti ne bodo utegnili čuditi. Dan bo in noč in izpod kapa bom stopil jaz. Ti pa boš opravljala živino."

Katica se je dotalila lepih krav in širokih pitanih volov, ki stoje v hlevu, in v mislih je zajebla sena iz senjaka, mnogo in le poga, da se prikupi živini kar prvi dan. JANEZ BI STAL SREDI DVORIŠČA, bele rokave do komolcev zavahane, in premišljal, česa bi se lotil najprej. Nič ga ne bi priganjala. JANEZ premišljal natanko, preden ukrene. Ugiblje na to in na ono stran, preden se odloči. A ko se je odločil, je storjeno, storjeno dobro in zanesljivo. To je njegov glas po vsej fari. O JANEZ BI BIL GOSPODAR! Dekleta bi ji zavidala, da bi jim nageljni usihali na grudih. Pa le prehitro se je naredilo vse to. Meseč dni še — in bilo bi vse v redu.

"Kakor sedmih se mi zdi vse to", je rekla glasno. "Tvoj oče leži na odru, ti pa se ženiš vprico pogrebcev."

"Kdo je umrl?" se je zasmel JANEZ in z lic mu je sijala zmaga. "Andrej je toči tretjo posodo in stavim, da bodo se s starino zalivali to svojo sedmino. Če bi bil pogreb, bi vendar zvonili."

Katica se je našmefala, kolo barji JANEZOVEGA DIMA so se bili nad svetilko sklenili v krog, se za zibali, zarajali in šli vsak svojo pot.

"Torej da?"

"Kaj da?"

"No, — se to ti bom pravil. — Ali se nisva dogovorila?"

Katica je davno ni več okleva. Le sililo jo je, da se protivi.

"In ljudje, kaj poretijo ljudje?"

"Ljudje? Jaz in ti in gospod Anton — kdo je še na svetu?"

Katica je slisala, kako so ji zahreščale kosti v JANEZovi dlani, a čutila ni ničesar. JANEZ je zaprl duri in pred oknom se je zazibala trata.

III.

Ko je stopil JANEZ v izbo, ki so jo imenovali "gospodovo", je bilo že pozno. Pod stropom je gorelo deset sveč, poča in dostojanstveno je tiktakala ura na stehi. Gospod ANTON je sedel na dveh stoli in vozil z nosom po papirjih, ki so ležali pred njim. Zaslanjal je mizo od ogla do ogla, rožno in tolsto se je svetila pleša nad njo. Gospod ANTON se ne da motiti iz lepa. Kaj mu mari, kdo je odpel duri, kdo je želel ponižen dober večer in kdo se je tiho ustavil pred njim.

JANEZ je vrtil klobuk med prsti, in ko se je gospod ANTON napisal, je zinitil kakor v opravičbo:

"Pozno je že, a prišel sem, ker je gorela luč."

Široki gospodov obraz, bolj solčen nego luni, podoben, se ni zgenil. Sijala je tolska pod očmi in na licih, kakor da ni živa. Huda bi se morala potresti izba, da bi se zgenila tudi ona, v sineh ali rovaljo, kakorže.

"Zaradi očeta sem prišel."

Gospod je razprl oči, kot da se nečesa spominja. Smodka med zobmi se je zazibala in dim se je zakadil v oči. Gospod ANTON je moral mežikniti.

"Oče je odpovedal... in meni je rekel, da ni treba več besede o tem."

"In...?" Gospod ANTON je s takim in-om hategnil človeka hujše nego srednjeveški inkvizitor svojih žrtev z vijakom.

"Mislim sem, da bi ne bilo odveč, če bi spomnil gospoda na to, da sem dovolj star, da bi... da se oženim... in da bi..."

JANEZ se je zapletel v stavke in nobena misel mu ni hotela pomagati iz njih.

"Oženim se lahko vsak dan, ni mi ne brani, če imam le streho."

Gospod ANTON se je ozrl na pa-pir, ki je ležal pred njim. Na njem je stalo zapisano, da bi nova streha — stara je preperela — stala dvakrat toliko kot stara, a da bi trpela trikrat tako dolgo kot stara. Trebalo bi seve opreke. In JANEZ BI BIL FAIT za tako delo.

Stari itak ni maral popravkov... Premislil je številke, ki so stale tam, in njegovo mirno srce se je umirilo še bolj. Da, JANEZ stopi na Markušovo mesto, Markuš pa si pojdi hladiti jezo na drug vrh.

JANEZ je mislil, da gre za nevesto. Popravil je torej, kar se mu je prej zreklo. In nič se ni zadiral v gospodove račune.

"Nevesto imam namreč. Saj veste gospod, Katica sem volil. Ročna je in delo ji ne mrzi. Seve, koča je za nič. Kočo podreim in skurim čez zimo. Marta je še v njej, a dostane do Martinovega. Zemlje pa ni toliko, da bi redil kravo. Naskatim jo z divjaki, da dobimo tukaj prostora za tretje..."

Gospod ANTON je preslišal JANEZOV zadnji stavek, očito ga je skrbelo nekaj drugega. Prižgal si je smodko, čeprav je gorela, in jo potisnil med zobe. In skoz zobe je govoril ita vso moč nerazločno:

"Toda radi nove stavbe hočem imeti mir. Tu mi ne bo nihče podiral načrtov."

Kaj je bilo JANEZU za stavbo? Streho, le streho daj, o gospod, in da v tvojem vinogradu kopljem in da v tvoji kleti pretaceim. In muskatelca natoči tako po priliki vsak mesec enkrat, obema, meni in Katici, da se bo srce smejalo. Zakaj hudo rada ga vidi Katica, pa tudi JANEZ, JANEZ MARKUŠ.

"O tem, gospod, ni treba besede. Vem, kaj se spodobi viničarju. Tisti travmavi, ki se stoji, bodo ostali, tiste, ki se leže, bomo postavili, in še kriti bom pomagal, če bo treba. Saj je le v korist gospodarju in viničarju."

"Potemtakem... pogoji bi ostali isti kakor pri očetu..." pravil in plače ne bom kratil."

JANEZ je stal na pragu in veter mu je hladil vroče čelo. V košatih brajdaš so se svetile zvezde, iz grabna je šumel gozd mogočno in polno kakor morje.

V koči je JANEZ prižgal luč in sedel na stol. Pa ali niso ležale bukvice na mizi pred gospodom? JANEZ jih ni spoznal. Kajpak očeta bukvice so bile, gospod ANTON jih je bil že prej vzel iz oma. Ali je pač črtal očeta? Kako lahko bi bil poprosil, da vpiše kar njega, sina namesto očeta!

Plamen v svetilki se je zazibal, čez prag je stopilo težko in vinjeno.

Stari MARKUŠ je stal v vratih in iz sukne mu je puhtel močen vinski duh.

"Tako, zdaj vedo vsi. Andrejcu sem povedal, postušala je tudi Katica iz Kurje vasi in Katica iz Kurje vasi se je križala. Karlu sem povedal, on je plačal bokal in mi je rekel, da me preseli na svojo pristavo. In tudi Miheu sem povedal. Tam pa je sedel gospod župnik, gospod župnik, bogaboječ mož. Gospod župnik ve, kaj je greh, in on bo sodil. Ne on — Bog bo sodil. Bog... Tako, zdaj vedo vsi in zdaj se lahko prične ples."

"Kakšen ples?" JANEZ ni stnil

ničesar.

"I, selimo se, naložimo voz. Kaj gledaš?" Stari se je našlonil na duri, pipa mu je molela iz žepa prav do ust.

"Tukaj se ne bo nihče selil. — Vse ostane, kakor je."

Stari je razprl oči, pogledal po izbi in z misleno maglico, ki je vinjenim ljudem lastna, je uganil. Raztrgal se mu je obraz in iz levega ustnega kota se je pocedila slina.

"Ti?"

"Da", je trdo rekel JANEZ in v stenski uri je zahreščalo.

MARKUŠ je zavil oči, zakrilil z rokami in kolena so mu ležala na tla.

"Na sramoto, ki sem jo doživel tukaj, ti prevzameš službo?"

JANEZ je samo pokimal. Zakaj MARKUŠ je se po dolgem zvrnil na klop in iz ust mu je grgralo: "Ti... ti... ti... Komaj sem prestopil prag, pa so že novi ljudje v hiši... novi ljudje..."

JANEZ ga je dvignil in položil v posteljo.

(Konec.)

Novice iz Jugoslavije.

(Nadaljevanje s 1. strani.)

V NAS JE MOČ.

Ljublj. "Jugoslavija" piše: Stiriščet milijonov kron je ve- lika svota, za nas Slovence, za majhen, siromašen narod, res ve- lika. In vendar je res, da smo pod- pisali Slovenci državnega posojila nad 40 milijonov kron. Pomisliti pa moramo, da se dobra tretjina našega naroda ni mogla udeležiti podpisovanja našega jugoslovans-kega državnega posojila. Istrar, Trst, Goriska, Kras, Notranjsko in del Gorenjskega imajo zasede- no graščevanje Italijani; Korosko in nekatere slovenske občine na- štajerskem Nemci in Prekmurje oholi madžarski boljševiki. Kar je ostalo v državi SHS je komaj 60 odst. vseh Slovencev. Pomisli- ti pa moramo tudi, da so sloven- ske dežele v svetovni vojni zelo mnogo trpele, da, stokrat več kot sosedni bogata Hrvatska in rodo- vitna Slavonija, ker je bila ve- čina slovenske zemlje nad tri fe- ta ožje vojno ozemlje, koder so se valile neštete množice sestradene surove vojske, ki je z brezobzir-nimi rekvizicijami jemala vse, kar je potrebovala in mogla do- biti in ki je malodane zadušila trgovino in obrt. Blagostanje slo- venskih dežel je neizprosna av- strisjska vojaška oblast skoraj do- cela uničila.

Oddehnili smo se more, ki nam je leta in leta ležala na prsih ter sesala našo kri in naše življenje, in čez dobrega pol leta, ko je za- klicala svobodna Jugoslavija, da rabi za gospodarsko povzdigo svo- je države in njeno konsolidiranje posojila, je komaj dobra polovica tega izmučenega, izsesanega na- roda dala poizrtvalno svoji drž- avi nad 40 milijonov kron na razpolago. In to prostovoljno, brez tistega pritiska, ki ga je mo- rala rabiti gnila rajnka Avstrija, da je mogla izprešati iz podjar- mljenih ljudstev famozna vojna posojila.

Z ogromno prostovoljno in po- zrtvalno udeležbo pri prvem državem posojilu države SHS smo Slovenci pokazali Hrvatom in Srbom, da smo vredni njih- bratstva, da cenimo njih zave- zništvo v skupni edinstveni svo- bodni državi Jugoslaviji, pokazali smo pa tudi, vsemu svetu, da smo zrel narod, zmožen in vreden svo- bode. Pokazali smo svojo krepko voljo in moč do življenja.

In če nas danes v Parizu delijo ter nas hočejo amputirati, nam odrezati naše najbolj zavedne ro- jake — Primorce, Ziljanke in dr. — to ne bo držalo. V nas je toliko življenske moči, toliko zavednosti in toliko odporne sile, da take krivice ne bomo mirno trpeli, je

ne bomo mogli in ne hoteli pre- boleti. Zbrali bomo svoje moči, pripravljali se na odrešenje svo- jih podjarmljenih bratov. Da to- niso prazne besede, puble fraze, temveč da je to naša trdna isti- nita volja in da je v nas tudi po- trebna moč, da bomo izvedli, za- kar smo se odločili, je jasen do- kaz naših prvih 40 mil. kron.

NA STIRI DELE

hoče ljubljanski "Naprej" razde- liti Jugoslavijo in sicer v Pašice- vo Veliko Srbijo, Veliko Italijo, Nemško Avstrijo in slovensko komunistično republiko! Pravijo, da je prevzel to delo pri "Nape- ru" znani inženir Gustinčič, ki je še nedavno delal take načrte v Švici. Seveda, če je po Gustinči- čevem mnenju Italija najmanj im- perialistična in če je vseeno, ko- liko naših ljudi pride pod italijan- ski jarem, potem je za Gustinčiča tudi vseeno, če se razdeli ostalo jugoslovansko ozemlje, samo da- se ustvari slovenska rudeča re- publika! Širjenje takih misli, ki pričajo o nekem "poslanstvu" je velicidaj. Čudni, nad vse čudni so nazori našega cenzorja, ki pu- sti take pamflete na našo državo, dočim se mu zdijo nevarna imena posameznih oficirjev, ki so v sta- ri Avstriji prepovedali govoriti v našem jeziku!

UMRL JE

po daljši zelo mučni bolezni dne 24. maja ob 9. uri zjutraj č. g. kaplan Alojzij Vovk, na svojem domu na Polici pri Višnji gori. Rojen je bil blagi pokojnik dne 17. aprila 1890, v mašnika posve- čen 1917. Kaplanov je v Veliki Dolini. N. v. m. p.!

MONOPOL NA ALKOHOLO.

Iz ljubljanske "Jugoslavije": Osrednja vlada pripravlja po- seben načrt za monopoliziranje alkohola, dalje uvede davek na zabavišča in takse na vso noč od- prte kavarne.

ČEMU SE NADJA ŠVABA.

Slaboglasna "Reichspost" pri- občuje pod naslovom "Bodočnost Jugoslavije" dolg članek, ki ga je spisal "Nemec iz Bosne". Iz čla- nka se jasno vidi, da se gotovi Nem- ci še vedno niso odrekli sanjam, da se nekdajnost še enkrat povr- ne. V teh svojih željah in na- dah prečenjujejo vsak dogodek, vsako gibanje, vsako besedo, ki jo med nami izgovori brat proti bratu, državljani proti državi in njeim ustanovam. Članek je ta- ko zaslepljen, da slika Hrvatom in Slovincem Srbe kot "včeraš- njega in jutrišnjega sovražnika", ki je najprej obračunal s "Švabo", sedaj pridejo na vrsto bosenski muslimani, proti katerim je že iz- dana agrarna reforma. S tem je izključen iz uprave edini resni- no objektivni element, povsodi ima moč v rokah Srb in konec je svedenje nepristranosti. Tako si- torej "Nemec iz Bosne" to pred- stavlja: bosenski kmet bi moral ostati še dalje tlačan, namesto Sr- ba bi moral imeti moč v rokah Švaba, potem bi bilo v Bosni le- po — za Švabo, seveda. Potem brenka članek na hrvatsko-narod- no in kulturno struno in pravi: "...povsodi blapola srbska troboj- nica in o Jugoslaviji praktično ni nobenega govora več. Zagreb je izločen; vlada je v Beogradu in ka- toliški Hrvat se mora pokoriti pravoslavnemu Srbu — on, ki je bil vedno tako ponosen na svojo zapadno kulturo in je zaničeval Srba kot polbarbara. K temu pri- de še nekoliko primitivno srbsko pravosodje, ki se večkrat izvrši brevi manu s palico — metoda, ki je "osvobodenci" niso poznali pod- nemiško in še celo pod ogrsko ur- pravo ne." Na to je par besed. Kar se tiče Beograda, naj bodo Nemci prepričani, da je vsem poštenim Hrvatim in Slovincem mil in drag, kakor nam je mil in drag srbski narod; nikdar in nikoli in za nobeno ceno ga ne bi hoteli zamenjati z madžarsko-židovsko- pesto in nemško-židovskim Du- najem. Kar se tiče pravoslavja,

spoznavamo vsak dan bolj, kako- blizu smo si s pravoslavnimi bra- ti, kako kratka in lahka je pot z Balkana v Rim, odkar se je po- drla umetna germanska stena, ki- ju je ločila... A srbske batine — ki jih nismo odobrvali in so se litro odpravile — so v primeri z- nemškimi in madžarskimi vislica- mi, bajoneti in krogli, s kate- rimi so vladali nad nami, nedolž- na igrača. — Nato ve "Nemec iz Bosne" povedati, kako zelo se siri republikanska misel na Hrvat- skem, v Bosni, Črni gori in celo v Srbiji sami; "Peter Radić, po- pularni kmetijski voditelj in smrtni sovražnik Srbov, ima vedno več- privrženecv. In da Slovinci, ki so vrhu vsega preveč oddaljeni od sedanjega središča države in ki- jih stoletne vezi večje z zapadno kulturo, nimajo nikake volje, da- bi se trajno podvrgli srbskemu po- veljstvu, ni treba posebej uteme- ljevati." Kako narobe kažejo, nem- ska očala! A glavno pride: "Ako se bodo uveljavila republikanska načela — kar je zelo verjetno, potem bo prišlo do rahle federaci- je, katere zapadni del bo vsled ce- le svoje preteklosti v vednem na- sprotnju z vzhodnim; ako pa osta- ne kraljevstvo v Beogradu, potem treba računati s tem, da slovenski del in Hrvatska proglasita samo- stojnost in ni izključeno, da bo- sta, ko se zbudita iz šovinistično- narodnih sanj v realno resničnost — iskala zopet zveze z zapadom in nemško kulturo". Mi pa pra- vimo: Švaba, ti se grozno motiš!

SLOV. VSEUČILIŠČE V LJUBLJANI.

Ljubljanska "Jugoslavija" piše: Poverjenik dr. Verstovšek je prejel iz Beograda naslednjo br- zojavko: Zahvalim za pozdrav s- slavnosti ob otvoritvi tehniških tečajev v Ljubljani. Pridružujem se z iskreno željo, da bi prinaša- li tečaji čim več sadu onemu delu našega naroda, ki mu doslej ni- dovolila neprijeteljska zavist, da- bi se razvil do viška kulturne in- oči. Bodi te uverjeni, storiti hočem, da bi moglo otvoriti čim prej v Ljubljani najvišji kulturni za- vod — vseučilišče: Vaše sanje, Vaše želje. — Minister prosvete Ljubomir Davidovič.

KAKO DELAJO ITALIJANI.

Ljubljanska "Jugoslavija" piše: Italijanska mirovna delegacija v Parizu ima posebne špijone, ka- terih služba obstoji v tem, da pa- zijo samo na to, kaj pišejo Jugo- slovanci v časopisih in posameznih brošurah, na katere morajo takoj odgovoriti. Tako so n. pr. v eni- noči preveli Sisičev brošuro o Reki in obširno odgovorili nanjo. In mi?

INVALIDI SE VRAČAJO IZ ITALIJE.

Ljubljanska "Jugoslavija" piše: Dne 4. junija na večer je dospel večji transport okoli 750 invali- dov iz italijanskega vjetništva. Potovali so preko Lienza in Ma- ribora. Vsi vjetniki izražajo slabo ravnanje italijanskih vojaških oblasti in zelo slabo prehrano. V Zagrebu so jih slabo sprejeli. Ne- kaj časa so tavalji po mestu.

O POLOŽAJU V ČRNI GORI.

(Iz ljublj. "Slovenca") Belgrajska "Pravda" prinaša pogovor z A. Radovićem. Le- ta je izjavil. Stanje v Črnigori je se- danj povoljno. Dela se red v vseh panogah državne uprave in na- rodne življenja. Preskrba z ži- vili se je izboljšala. Božična usta- ja, ki smo jo Črnogorci takoj za- dvali, je bila plod spletk, ki so jih kovali agenti prejšnjega kralja Nikolaja in pa agenti znanih kro- gov v Italiji; brez sodelovanja le- teh sploh ne bi bilo moglo pri- do tega gubnega poizkusa. Bilo je med uporniki mnogo takih, ki sploh niso vedeli, zakaj gre. En- tenta je takoj nato poslala v Čr- nogoro mednarodno komisijo, ki je preiskala razmere. Posebej je prišla z enakim namenom ameri- ska misija. Obqi so se v svobod- nem občevanju z narodom pre-

pricali, da je cela Crnagora za- zedinjena. Ravno tiste dni so pri- šli na Cetinje vojaški novinci, ka- terih so bili poklicali 1000, a jih je prostovoljno prišlo 4000. Ko je- član komisije vprašal enega izmed- teh 4000 fantov, kaj bi storili, ko bi se vrnil bivši kralj Nikolaj, je odgovoril, da bi ga ubil. — Za- kaj? — Ker nas je izdal in nas se- izdaja.

IZ CELJA.

Ljublj. "Jugoslavija" piše: Čiščenje svojčasnih preganjal- cev in izkoriševalcev slovenskega ljudstva v Celju vrlo napreduje. Poslovil se je od nas tudi dr. Ja- bornegg v posebno zadovoljstvo onih tisočev okoliških prebivalcev, katere je kot njih vrhovni apro- vizacijski general med vojno siste- matično izstradoval. Vidimo sicer še nekaj enako vrednih pohajko- vat po mestnih ulicah na vr. dr. Gollitscha, kateri je naše žene in otroke kot razdeljevalec moke v Stadtmuehlniederlage metal kot "windisches Gesindel" iz prodaj- jalne itd. Upamo, da tudi te ostan- ke pristojne oblasti pometejo v- blaženi rajh. Nasprotno je pa ja- ko neumestno in neukusno, ako gotovi kavarniški politiki hujška- jo in denuncirajo vsled lastne ko- risti ali nevednosti one med nami živeče, kateri so tudi pod nem- škim režimom vedno imeli srce za slovenske ubogce. Malo je ta- kih, toda nikakor ni pravično, da- bi bili tako zaničevani kakor tisti nemčurji, katerih starši so bili Slovinci, a sami postali pozneje najhujši nemški janičarji. Zato naj se pusti mirne med nami mi- ro živeti. Tako bi lahko našli do- sti oseb, katere so po krivnem, mogoče samo iz samokoristi ali pa iz nevednosti denuncira. Tako na pr. peka Kuerbische, kateri se v politiko ni nikdar mešal in bil, kakor se iz aktov na magistratu- vidi, že pred vojno na črni listi- nemških mogotcev. Na tej listi so- bili tisti, kateri niso bili prav za- grizeni. Skrivaj je med vojno pro- dajal ubogim moko in kruh brez razlike ali je bil Nemec ali Slove- nec, med tem ko je Slovenec za- stonj prošil pri Jabornegu za malo več moke. Da se take in ena- ke trgovce ne sme zaničevati in denuncirati, bode vsak Slovenec uvidel in priznal. Skrbite raje za- tiste zagrizene nemčurje, ki huj- skajo proti državi, pohajkujejo po mestu brez dela ter ne dajo sta- novanj Slovincem na razpolago. Take ljudi je treba spraviti kamor- slišijo, take pa, pri katerih se vi- di, da občujejo s slovenskim ljud- stvom izključno slovensko in so Slovincem pravični, se naj ne de-

nunciira. Edino s tem ravnanjem bode mo si pridobili tiste ljudi, ki so še danes mlačni Nemci. Kdor pa denuncira mirne ljudi, ta dela proti domovini, ker nam odteguje- s tem ljudi, kateri so drugače na- ši prijatelji. Ako bode potrebno, vam bode mo v prihodnje našeli še več takih slučajev, pri katerih se je celo zavedne Slovence iz se- bičnosti denunciralo pri oblastih. Seveda so se take pritožbe izka- zale kot neutemeljene. Spravite se nad hujšake proti državi, mir- ne pustite pa pri miru.

RAZPUST NEMŠKIH BOJNIH DRUŠTEV V LJUBLJANI.

Ljublj. "Jugoslavija" piše: Policijsko ravnanstvo je raz- pustilo sledeče podružnice nem- škkih društev: 1. Frauenortsgrop- pe des deutschen Schulvereines. 2. Maennerortsgroupe des deut- schen Schulvereines. 3. Frauen- ortsgroupe des Vereines Sued- mark. 4. Maennerortsgroupe des Vereines Suedmark. 5. Karstgau des Vereines Suedmark. — Vsa ta nemška društva so bila politi- nobojna društva, ki so se zajedla- v naše narodno telo. Gradili so- nemški most od Belta do Adrije.

PREKI SOD.

Ljublj. "Jugoslavija" piše: Predsedstvo deželne vlade in- mestni magistrat sta izdala raz- glase o prekem sodu, ki so nabiti po mestu. Občinstvo se opozarja posebno na razglas mestnega ma- gistrata, v katerem so navedena natančnejša pojasnila.

Kupujte Vojne Hranilne Znamke!

Vsi Brooklynski in Newyorški Slovinci se uljudno vabijo na

LETNI PIKNIK,

kateraga priredi slovensko pevsko društvo "Danica" v nedeljo, dne 27. julija 1919 v Henry Walter's Emerald Parku, Glendale, L. I. Začetek ob 2. uri popoldne. Za mnogobrojni obisk se naj- uljudneje priporoča

Slov. pevsko dr. "Danica"

Zdravilo za vse mu- scularne bolezni je

Pain-Expeller

neprekosljiv. Pazite na znak SIDRO.

Po vseh lekarnah po 35c in 65c ali pa pišite na

F. A. D. RICHTER & CO. 325-330 Broadway, New York

VSI CHICAŠKI SLOVENCI

se prav uljudno vabijo na izlet in na

Prvi Jugoslovanski dan.

kateraga priredi

PODRUŽNICA WOODROW WILSON Št. 7 SNZ.

skupaj z

Zvezo Jugoslovanskih Žena in Deklet

DNE 3. AVGUSTA 1919

v Willow Springs, Ill.

kjer se bode pekel jugoslovanski janc, se vršili jugoslovanski plesi in jugoslovanske zabave. Več odličnih jugoslovanskih govornikov, bode nastopilo. Preskrbljeno bode tudi za lepo petje in godbo.

Udeleženci se bodo odpravili ob 9. uri dopoldne na avtomobilih v Willow Springs. Tudi s karo se bode lahko prišlo tja.

Tiket za osebo stane \$2.50, s čemer je plačana vožnja tja in nazaj, janc, pičaja in zabava.

Tiketi se dobivajo v klubu sv. Stefana vsak večer na 1823 W.

22nd Place, pri Mr. Žefranu, na 2313 So. Lincoln St., pri tajniku

Mr. Kušarju na 2058 W. 23rd St.

Čas za prigrisati se je do četrta, dne 31. julija večer.

K obilni udeležbi vabi

PODRUŽNICA WOODROW WILSON Št. 7 SNZ.

JAREM REVŠČINE

Po F. W. Dahlman poslovenil
Rev. M. J. Golob.

(Dalje)

Ko je tako bilo za Karolino E. veret poskrbljeno, sem se hotel odpraviti, ker se nisem smatral tega trenutka za pripravno priloznost odkriti tej ženski, kar sem sumil, da je namreč ona mati nesrečne Karoline, katero je malo prej ničvrednico imenovala. Da bi se morebitnim neprijetnostim izognil, sem želel vsaj eno noč za premislek ter sem sklenil, jo šele potem povesti k postelji nje nepoznane bolnice, katera ji je pa vendar bila tako blizu. Pa ona sama me je pridržala in mi ni dala oditi.

"Samo še par minut, gospod doktor", je rekla, "jaz sem vam spolnila vašo željo in bolnica je zdaj po potrebi preskrbljena, zdaj morate pa tudi vi meni eno uslugo storiti."

"Prav rad", sem odgovoril ter se vsedel, "s čim vam morem poslužiti?"

"Želim, da me vsaj nekaj minut poslušate, hočem vam reči odkriti, katerim se boste gotovo čutili." "Z veseljem vas bom poslušal." "Moj namen je bil svet varati, pa sem si premislila in hočem priznati čisto resnico", je začela, "jaz nisem ta oseba, za katero sem se izdala, temveč sem omožena, pa od svojega moža ločena. Moj mož je meni veljiko krivico storil. Odtujil me je svojim staršem, bratom in sestram, izjavil me iz domovine v tujo deželo, in ko je v pustolovskem življenju zapravljal vse, kar sem mu prinesla, me pustil na cedilu in k temu še odzvel edini zaklad — mojo hčer, tedaj približno štiri leta staro. — Bil je on angliški častnik prideljen posadki, ki je bila nameščena v Kalkuti, kjer me je poročil. On je plemenitega rodu, bil pa je, kakor sem zvedela, prideljen drugemu polku. Poskusila sem vse, da bi zvedela za njega, pa zaman; človek njegove vrste ima vsa sredstva na razpolago, da se lahko odtegne pozvedovanju posebno od strani ženske, ki bi mu vtegnila biti nevarna. Oh, jaz sirota!" je zakričala in se posolila, "ko bi vendar le mogla najti svojo hčer!"

Odkrito povedano: tako obnašanje te čudne ženske me ni ganilo do sočutja, ker sem že preveč znal od njene preteklosti. "Naj velja kar hoče, moramo pač iskati vašo hčer in vsekakor upajmo, da naš trud ne bo brez uspeha." "Oh ko bi jo vendar našli! Ali mi hočete pomagati, gospod doktor?" "Bom poskusil", je bil moj odgovor.

"Oh", je vzdihnila vsa prevzeta in s takim čutom, kakor ga nisem nikoli pri njej opazil, "skoro mislim, da bo naš trud zaman. Jaz sem veliko grešila in ne morem pričakovati, da bi mi Bog dal milost najti mojega otroka, posebno se, ker sem dvema otrokoma storila tako veliko krivico. Pripravljena sem, se pokoriti in iti na tako mesto, kjer edino grešnik more najti mir, — v samostan. Govorila sem o tem že s svojim spovednikom, pa mi je dejal, da ta stvar potrebuje dobrega premisleka."

Na te besede, akoravno tako važne zame, nisem imel odgovora. Hotel od nje še več izvedeti, nisem hotel na noben način zapreti vira, ki mi je imel še mnogo odkritij prinesiti.

Odkritja.

Še enkrat sem tisti dan obiskal svojo bolnico Karolino Everett. Soba sem našel popolnoma premenjeno. Debela Mary, kakor je žena iz Kalkute navadno svojo dekle imenovala, ni samo prinesla, kar sem naročil, temveč je tudi oskrbela posteljo, mizo in nekaj stolov. Cunj je cape pa je

vse pospravila, tako da je ta premera ne le bolnici, nego tudi zdravemu prijalu. Naravno je, da se je bolnica v tako pripravljeni sobi mnogo bolje počutila.

Karolina je bila vzor nenavadne lepote: sveže oprana kapica je pokrivala njeno glavo, izpod nje pa so se sipali njeni črni kodri po mehki blazini. S prijaznim pogledom me je pozdravila, iz katerega je odsevala globoka hvaležnost. Začudil sem se, ko nisem našel v sobi one stare ženske in mladega moža, ki je prišel pome.

"Kje pa sta ona dva?" sem vprašal postrežnico potem, ko sem se tik Karoline postelje vsedel.

"Ne zamerite, gospod doktor", je odgovorila Mary, "nisem mogla čakati, da pridete in vas prosim za dovoljenje, ker sem videla, da mi nista potrebna, sem njih odpeljala. Kar je za bolnico potrebno, lahko sama storim in verujete mi, da bom vestno storila svojo dolžnost."

"O tem ne dvomim, Mary", sem odgovoril; nisem vprašal na dalje povzroka, temveč sem se obrnil k bolnici.

Čutila se je okrepano in zadošči močno, da jo pripravim na to, kar je imelo priti naslednji dan. Na vsa moja previdna vprašanja mi je deklica odgovarjala z občudovanja vredno odkritosrčnostjo in priznati moram, da sem v njej našel toliko značajnosti, kakor se je le malokdaj pri mladih dobi.

"Karolina nama bo morala kaj zapeti pri priložnosti", je rekla Mary ter pokazala na kitaro na steni, "to bode primerno plačilo za ves tvoj trud, gospod doktor." Jaz sem prikal, odobravajoč njen predlog, bolnica pa je lahko zardela ter se nasmejala.

S svojimi vprašanji sem moral biti silno previden, kajti nikake pravice nisem imel se globlje vmešavati v njene zadeve, kakor je bilo neobhodno potrebno, da ji pripomorem k nepričakovani sreči, da bo zvedela, da njena mati še živi in sicer v osebi ženske iz Kalkute.

Spomini iz davne preteklosti so se začeli oživljati v njenem srcu in pomale se je domislila na razne osebe, ki so jo obdajale v njeni prvi mladosti. Tudi se je spomnila lastnostij svoje matere, katere, čeravno ni bila vzgledna, vendar ni bila sama kriva, da je izgubila svojo hčer in je vedno za lovala za njo.

Vse sem zvedel, kar sem hotel zvedeti; tudi se mi je posrečilo, pripraviti jo na skorajšen obisk njene matere. Njena trdna občutja je uspešno kljubovala vsaki razburjenosti, ki jo je povzročil najun pogovor in nepričakovani snidenje matere in hčere mi ni delalo nobene skrbi več.

Poslovil sem se od Karoline in hotel oditi, ko se naenkrat odprejo sobna vrata na stečaj in v sobo vstopi stara žena, ki je navadno tudi v tej sobici bivala. Bila je čisteje oblečena, kakor navadno. Prišla je očividno, da bi dala duška svoji jezi nad tem, da je morala neprosto voljno iz sobe oditi. Njen prihod je tudi menil za nekaj časa zadržal. Pozdravila me je prijazno, kar sicer ni bila njena navada in je nekam začudeno gledala okoli po sobi. Iz obraza se ji je bralo, da je sprejemba v sobi tudi njej bila po volji.

Bolnici in strežnici njen prihod ni bil všeč, pa ona se zato ni zmenila ter se je malomarno vsedla na stol. Zamisljeno je zrla na svojo rejenko. Naenkrat pa se je obrnila k strežnici:

"Kako pravico imate mene iz moje sobe goniti?"

"Nisem vas gonila, rekla sem vam le, da se mi ognite, da mi ne boste na potu pri mojem delu in onega mladega možkega pa še manje morem tukaj potrebovati" je odgovorila Mary.

"On je moj sin", je pripomnila starka in gotovo bi bilo zdaj prišlo do hudega prepira, če bi ne bil zgovornih žensk pomiril in potisil.

"Pokaj se pripraviti in razburjati?" sem rekel, "sobica je res malo majhna, pa vendar se tu dobi prostora za troje ljudi."

"Kaj, ali bo ta ženska še dalje tukaj stala?" je vprašala stara.

"Za enkrat bo; želim da ona streže in dvori Karolini", sem odgovoril.

Starka je čudno zategnila svoj obraz k tem besedam, potem pa dejala: "Dolgo sem že skrbela za Karolino in jo gojila in tudi zdaj ji lahko sama postrežem."

"To je resnica", sem odvrnil, "vendar vaše opazke, ko sem prišel, mi niso kazale, da ste posebno voljni to storiti."

"Bila sem huda in vam lahko tudi povem zakaj."

"Est!" sem jo potisil, ker sem videl, da je bolnica svoj obraz z obema rokama pokrivala in bridko zajokala, "to mi lahko vse pozneje poveste."

Žena se je pomirila, Mary pa je pristopila k postelji in tolažila bolnico.

"Ne bojte se", ji je šepetala, "jaz samo dobro mislim o vas."

"Tudi jaz le dobro mislim o svoji rejenki, ali zapostavljati se pa vendar ne dam", je pristavila starka.

"O zapostavljanju ni niti govora", sem rekel videč, da se je strežnica čutila hudo užaljeno ter je hotela zapustiti sobo. "Ostanite, Mary", sem jo pregovoril — "bodo videli, da še pride čas, ko si bosta s tole staro gospo še prijateljici."

Bila je že med vrati, na moje prigovarjanje pa se je vrnila in tu di stara je pozabila na svojo jezo. Tako sem jih pomiril in hotel oditi. Vendar stara gospa me je prosila, naj še par trenutkov ostanem.

"Gospod doktor, ostanite še, — rada bi vam nekoliko osvetlila na še razmere", je dejala.

"Prav rad ostanem, samo napravi te na kratko", sem odgovoril in ostal.

Začela je pripovedovati in čud ne reči so prišle na dan. Zvedel sem to-le:

Ona je bila vdova in mladi mož, ki je prišel pome, je bil njen sin; bil je to, oči mladenič, ki je stal tedaj s Karolino pred Gilbertovo hišo v zaupnem pogovoru. Njen pokojni mož je bil krojač. Dolgo vrsto let sta v miru in zaupnosti srečno živela, dokler ni on nekako pred petimi leti umrl.

Ker sta imela le enega sina, sta vedno želela še enega otroka, posebno deklico. Zato sta takoj sprejela ponudbo, ko je njima pred štirinajstimi leti nekdo ponudil malo deklico v vzgojo, posebno še, ker je bilo pričakovati zato dobrega plačila.

"Kako se je imenoval človek, ki vam je izročil deklico v vzgojo?" sem vprašal, medtem ko sta strežnica in Karolina napeto poslušali.

"Bil je to velik mož s črnimi brkami, ki nam je izročil Karolino", je odgovorila, "kdo in kaj je bil in kako se je imenoval, pa mi je še danes neznan. Zdi se mi, da še danes vidim, kako so mi prinesli Karolino, ravno ko smo bili na sprejehu z našim dyletnim sinom, in kako so vihteli njeni črni kodri v lahmem vetru. Z njenim prihodom se je zgodila prijetna spremena v naši hiši. Vsi smo jo radi imeli in se čutili srečno z njo. Vsak četr leta pa so nam poslali sto funtov sterlingov za njeno vzdrževanje. Od tistega časa smo lahko udobno in dobro živeli ter smo lahko tudi svojemu sinu in rejenki poskrbeli za boljše izobrazbo. Ko je pred petimi leti moj mož umrl, sem

imela lepo svoto denarjev odloženo. Pa komaj eno leto pozneje so naenkrat poprej običajne četrtletne denarne pošiljke izostale. Vrh tega sem se še seznanila z nekim človekom, ki mi je obljubil, da me poroči, pa me je sramotno ukanil in —

Tukaj je zopet postal slog nje nega pripovedovanja oduren in nedostojen, da sem jo moral večkrat posvariti. Prav čudno se mi je zdelo zlasti to, da je rejenka popolnoma mirno poslušala to čudno povest, medtem ko se je debela Mary na vso moč čudila. Bil sem popolno prepričan o nedolžnosti deklice, ravno tako pa tudi, da je bil oni človek, ki je ukanil staro gospo Everett krivnjeno moralne propalosti, kakor tudi, da je Karolina hči žene iz Kalkute.

Tako mi je potekel oni popoldan, katerega sem hotel užiti v prosti naravi v družbi svoje žene, v izvrševanju moje dolžnosti, kar mi je pa prineslo mnogo več notranjega zadoščenja.

Naslednji dan sem se hotel oddolžiti svoji obljubi, šel sem k ženi iz Kalkute, da bi ji sporočil, kar sem zvedel in da bi jo potem povedel k njeni hčeri.

Našel sem jo že pripravljeno v njeni zasebni sobi.

"Hvala Bogu, da ste vendar že prišli", je rekla in mi ponudila stol, "celo noč nisem mogla zaspati, vedno sem le mislila na svojo hčer, povejte mi, kaj ste zvedeli in kako poročilo mi prišate?"

"Prvo vas mora prositi, da mi eno vprašanje odgovorite."

"Drage volje", je odgovorila. "Ali je Lord P. takrat, ko vas je z otrokom zapustil, bil v kaki zvezi z Gilbertom?"

"Ne: Gilberta še tisti čas ni bilo v Kalkuti, temveč je prišel še eno celo leto pozneje, potem ko sem še ves ta čas zaman trudila, kaj zvedeti o svojem možu in otroku. Imela sem gostilno za Evropejce in Gilbert si je našel pri meji stanovanje zase in dvoje otrok. Izdal se je za strica teh otrok. Pozneje sem zvedela, da je to bila laž, da on ni bil to, za kar se je izdajal, tudi ne stric onih O'Leary iz Belfasta. Oprostite mi, da vam danes ne obrazložim podrobno mojega razmerja z Gilbertom; saj itak ni dolgo trpelo, jutri ko ga obiščem v vaši navzočnosti, vam bode marsikaj jasno, kar se danes ne morete razumeti."

Ženska pa se je presneto zmotila, ker je mislila, da sem toliko neskušen, da si ne bom znal iz njene povesti narediti pravega zaključka. Naravnost in brez ovinkov sem ji povedal, da njena hči še živi, da sem jo našel ter kje in kdo je.

(Dalje prih.)

ZA KRATEK ČAS.

Načrt brivca.

"Bojim se, ker bom povišal ceno na 35c za britje", je rekel brivec.

"Kako to?" vpraša gospod na stolcu.

"Well, od prevelikega mišljenja na prohibicijo, so obrabi mož vsak dan, daljši in to mi da dvakrat toliko dela."

Dokaz.

A.: Včeraj sem videla v gledališču, na kakšen način se lahko dokaže ljubezen in sedaj vidim, da me nimaš prav nič rad.

B.: Ali misliš to resno?

A.: Da, resno! Videla sem, kako je neki mladi gospod objel svojo izvoljenko in ji v objemu zapel eno najnovejših pesmi.

B.: A tako — dobro, ker veš, da nisem pevec, zato se pa kar vsedi na moja kolena in gramotno nama bo slajšal poljubčke.

Neopravičena jaza.

Kupec: Pred tednom dni sem od vas kupil "incubator" (stroj za valenje).

Prodajalec: Da, se spominjam in upam, da ste ga dobili v najboljšem stanju.

Kupec: V najboljšem stanju! Si upate to reči? Tri dni že neprenehoma poleg stojim in pazim, pa še sedaj ni nič izlegel.

Zveza.

— Kakor jaz razumem, je vaš sin onkraj morja prideljen neki francoski zvezi.

— To se ni vse — on ni samo prideljen, ampak tudi poročen.

Strogost.

Zdravnik: Vaš mož ni tako nevarno bolan, samo to mora opustiti, da ne bo med jedjo kadil.

Bolnikova žena: Strogo hočem biti in zapovedala mu bom, da mora od danes naprej vedno med kajenjem jesti.

Nezvesti mož.

A.: Kaj pa je s teboj in Karolinom?

B.: Pravili so mi, da mi ni zvest, odkar se je poslovil in šel na Francosko. Sedaj sem se pa sama prepričala.

A.: Kako to?

B.: Ponoči mi je tako sladke stvari pripovedoval in sicer po francosko.

Služkinja: Obžalujem, da sem vas zbudila iz spanja milostljiva, prišla sem vam zajutrek.

Gospa: Saj me nisi zbudila, ležala sem in čakala na to že tri ure.

Težka odločitev.

— Povejte mi vendar, gospodična Edith, ali me v resnici hočete poročiti — ali pa me imate samo za norca?

— Jaz... jaz sama ne vem, mo goče da oboje.

Odpoved.

Kuharica: Nocoj bo pa moj že nin slabo večerjal pri meni; dala mu bom slovo.

Hišinja (osabno): Tako hitro in nepričakovano?

Kuharica (ki se je med tem premislila): Da, da, imas prav, to bi ne bilo pošteno — dala mu bom štirinajstdnevno odpoved!

Kupujte Vojne Hranilne Znamke!

Društvo Martin Slomšek št. 16 S.D.Z. sprejema člane v društvo od 16. do 30. leta. Bolniška podpora je \$5.00, 37.00, \$14.00, Posmrtnina \$150, \$300, \$500, \$1000, \$2000, za kolikor kdo želi. Dolžnost vsakega postopnega moža, da pošlani član S. D. Z. Kristopit v našem društvu, dokler se ne zdravi in mlad. Za nadaljnja pojasnila se obrnite na sledeče uradnike: Damijan Tomazin, 1005 E. 64. St. predsednik; Frank Novak, 6916 Edna ave. tajnik; Leopold Kušan, 1001 Addison Rd. blagajnik; Društvo zbora vse polke drugo nedeljo v mesecu ob vsaki dveletni novi leti sv. Vida.

Društveni zdravnik: dr. Seliskar

Društ. Sv. Vida št. 25 K. S. K. J.

ma redno mesečno sejo prvo nedeljo meseca v KNAUSOVIM DVORANAM.

Predsednik: A. Grdina, 6127 St. Clair ave. tajnik: Joseph Russ, 6619 Bonna ve, zastopnik: Jernej Knaus 6129 St. Clair ave. N. E. društveni zdravnik: Dr. J. M. Seliskar, 6129 St. Clair ave. N. E.

Člani se sprejemajo v društvo od 17. do 45. leta. Posmrtnina je \$250.00, \$500.00, in \$1000.00, bolniška podpora je \$5.00 na teden. Vpišite tudi sile e otroke e otroški oddelke.

Novo vpisani član mora prinesiti zdravniško spričevalo 1. tajniku, in tni pred sejo, nakar se isto pošlje v tovrstnemu zdravniku, in ako ga odobri, glasuje društvo pri prihojanju, seji e prejetja.

DR. LOŠKA DOLINA

Boruje vsako 4. nedeljo v mesecu ob mi uri popoldan v John Grdina dvorani Uradniki so: Predsednik: Jernej Knaus, 6609 St. Clair ave. podpredsednik: Matija Truden, 1152 E. 61 St. I. tajnik: Louis Prijatelj, 6207 Schade ave. II. tajnik: Fr. Molec, 1138 E. 60. St.; blagajnik: Anton Mihelič, 1150 E. 61. St. Mesečina je \$1.00. Bolniška podpora znaša na teden \$7.00. Rojaki se vabijo, da vstopijo v našo društvo. Posebno se vabijo Ložani e obhajemu pristopu.

Oglašajte v "Slogi."

Kdor želi imeti knjige Zveze Katoliških Slovencev od lanskega leta, naj se takoj oglasi, dokler zaloga ne poidi. Imamo jih še nekaj v zalogi.

Cena četverim knjigam \$1.10. Naroča se v našem upravnistvu 67 E. 7th ST. NEW YORK, N.Y.

Naši zastopniki.

Cleveland, O. Podružnica "Sloga", 6313 St. Clair Ave. Mr. Anon Strniša, 6305 Glass Ave.; Mr. Frank Gaspari, 887 Ansel Rd.; Mr. Jakob Resnik, 3599 E. 81 St.; Mr. J. Meglich, 6713 Edna Ave.; Mr. John Mesec, 14309 Darly St.; Mr. Frank Suhadolnik, 6107 St. Clair Ave.

Collinwood, O. Mr. J. Mesec. Lorain, O. Mr. A. Pogacar, 1778 E. 29th St.

Brooklyn, N. Y. Mr. Josip Skrabec, 79 Evergreen Ave.

Bridgeport, Conn. Rev. Mich. J. Golob, 450 Pine St.

Bridgeville, Pa. Mr. Ivan Vrtačnik, Box 595.

Forest City, Pa. Mr. Peter Srovnar, Box 279; Miss M. Svete.

Houston, Pa. Mr. John Pelhan.

Pittsburgh, Pa. Mr. John Bojanc, 207-57 St.; Mr. George Veselič, 5222 Keystone St.; Mr. John Golob, 5621 Carnegie St.; George Witkovich, 5104 Butler St.

Steelton, Pa. Mr. Anton Maloshich, 157 Main St.

Joliet, Ill. Mr. Aleks Plut, 1207 Center St. — Mr. M. Bluth.

Barberton, Ohio. Mr. Joe Lekšan, 149 Center St.

Sheboygan, Wis. Mr. Mike Progar, 1621 N. 9 St.

Indianapolis, Ind. Mr. Frank Markič, 765 Holmes Ave.

Willard, Wis. Fr. Perovšek, Box 10.

Eveleth, Minn. Francis Gorich, Box 22.

Soudan, Minn. John Loushir, Box 1230.

Ely, Minn. J. J. Peshell, Box 165; John Otrin, Box 322.

Braddock, Pa. J. Lesjak, 1111 Wood Way.

New Duluth, Minn. Mike Špehar, 403-97th Ave. W.

Chisholm, Minn. Mrs. B. Golobnik, 309 Central Ave.; John Klun, Box 668.

Buhl, Minn. Gregor Rus, Box 22.

Gilbert, Minn. Frank Ulčar, Box 574. — Mrs. A. Preglet.

Hesperia, Mich. Marko Bluth, R. F. D. No. 2.

Gowanda, N. Y. Mr. V. Dolinar, 46 Palmer St.

OGLAŠAJTE V "SLOGI"

John Gornik

SLOVENSKI TRGOVEC IN KROJAC

6217 ST. CLAIR AVENUE

se priporoča za nakup MOŠKE IN DEŠKE OPRAVE. Izdeluje MOŠKE OBLEKE po naročilu točno in ceno.

Naznanjam cenj občinstvu, da sem preskrbel z žimskim obuvalom od najmanjše do največje mere. Kdor ima največjo nogo, naj se zgleda pri nas. Kajti pri nas se dobi: Ženske črville od najmanjše pa do mere 10. Moške, od mere 6 — pa do 14. Največji ljudje so lahko brez skrbi, da ne bodo hodili bosi. Cene so primerne. Se priporočam.

FRANK SUHADOLNIK

6107 ST. CLAIR AVENUE.

CLEVELAND OHIO.

Severova zdravila vzdržujejo zdravje v družinah

Komfort za noge.

Ako se vam ranjene noge ali so vam pote ter na ta način povzročijo občutne bolečine, ki vas in ustvarjajo bridkosti, ako nimate nogo v čevlji in rane poročajo pri boji trpljenja, ne čakajte. Dobite pri vašem lekarnarju

Severa's Foot Powder

(Severov Prašek za noge) in komfort za vaše noge bo zagotovljen. To je prijeten prašek za noge. Malo posutega praška med prti in na vrh ter podplat, vsako jutro in nekoliko v vsak čevlji, ali nogavico povzroči čudeže. Cena 25 centi in 10 danka.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS, IOWA

Društvo Sv. Františka Seraf. K. S. K. Jednote ima svoje seje vsako drugo soboto v mesecu na 62 St. Mark's Place, New York, N. Y. Sprejema člane od 16—50 leta za zavarovalnino \$250.00, 500.00 in \$1000.00 in bolniško podporo. Zavedni rojaki, pristopite k temu prekoristnemu društvu, ki je eno izmed najagilnejših v New Yorku.

NAROČNIKOM

"SLOGE" V CLEVELAND, O.

Kdor želi naročiti ali plačati list ali dobiti zaostale številke, naj se obrne do zastopnika:

Mr. F. Suhadolnik

6107 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Društvo Sv. Družine št. 11 D. S. D., Pittsburgh, Pa., naznanja vsem rojakom in rojakinjam med 16. in 30. leti, da je pristop v društvo za nedolichen čas prost. Bolniške podpore izplačuje društvo po \$1.00 na dan. D. S. D. izplačuje za vseh smrtnih, tudi za poškodovano raznovrstne operacije. Za nadaljnja pojasnila se obrnite na sledeči odbor: Josip Pavlakovich, predsednik, 53 Low Road; John Golob, podpredsednik, 5621 Carnegie Ave.; George Veselič

KRIŽARJI

ZGODOVINSKI ROMAN V ŠTIRIH DELIH

Spisal: H. SIENKIEWICH Poslovenil: PODRAVSKI

Dalje.

Zbišek je razumel nekoliko tih besed, nekoliko pa zopet ne, in ko mu je Nikolaj to pojasnil, je objel gospoda de Lorch in ga pri-
tiskal na svoje prsi.

Knez pa je rekel Zbišku:

"Ali ti res hočeš iti?"

"Res, milostljivi gospod. Kaj naj počnem drugega? Hotel bi dobiti Sčitno, ko bi imel zgrižti tudi z zobmi zidovje, toda kako naj pričnem vojno brez dovoljenja?"

"Kdor brez dovoljenja začne vojno, njega ugonobi rabeljev meč", reče knez.

"Tako je tudi prav", odvrne Zbišek. "Na to sem hotel pozvati v dvoboj vse one, ki so bili ostali v Sčitnem, toda ljudje so mi povedali, da jih je Jurand ondi pomoril kakor volov, torej nisem vedel, kdo je še živ in kdo ubit. Toda tako mi pomagaj Bog in sveti križ, da ne zapustim Juranda do poslednjega zdihljaja."

"Lepo govoriš in to mi ugaja", reče Nikolaj iz Dolgega lesa. "Tudi to, da nisi letel v Sčitno sam, priča dovolj, da imaš pamet, da nisi bedast, kajti le takšen bi si moral misliti, da oni ondi drže Juranda in njegovo hčerko in da je niso odpeljali drugam. Bog te je nagradil z Rotgierom za to, da si prišel."

"Da", reče knez. "Kakor sem čul sam od Rotgiera, je ostal od onih štirih edino stari Siegfried še živ, ostale pa je kaznoval Bog bodisi s tvojo ali Jurandovo roko. Siegfried je manjši lopov nego so ostali, toda nemara je večji okrutnej. Slabo je, da se nahajata Jurand in Danuška v njegovih rokah in treba je kmalu rešiti ju. Da tudi tebe ne doleti kaka neizgovorna, dam ti za velikega mojstra pismo s seboj. Poslušaj samo dobro in vedi, da ne greš k njemu kot poslanec, marveč le kot glasniki. Velikemu mojstru pa hočem pisati to-le: Ker so oni ob svojem času napadli tudi našo osebo, potomca svojih dobrotnikov, zato je povsem verjetno, da so oni odnesli tudi Jurandovo, zlasti radi tega, ker so sovražili Juranda. Zato prosim velikega mojstra, da zapove marljivo iskati jo in, ako si želi mojega prijateljstva, da mi jo takoj izroči."

Zbišek se nato vrže knezu k nogam, mu objame kolena in spre-
govori:

"Ali Jurand, milostljivi gospod, ali Jurand! Potegnite se tudi zanj. Ako je smrtno ranjen, naj umrje vsaj doma v svoji hiši."

"Potegniti se hočem tudi za Juranda", reče knez ljubeznivo.

"Naj veliki mojster pošlje dva sodnika, dva pa pošljem jaz, ki naj razsodijo postopanje komturjev in Juranda po pravici in viteški časti. Ti pa si izvolijo še jednega, ki jim bo predsednik, in kakor oni odredijo, tako tudi bo."

S tem se je končalo posvetovanje, po katerem se je poslovil Zbišek od kneza, ker bi imel takoj odpotovati. Toda pred odhodom pokliče Nikolaj iz Dolgega lesa Zbiška na stran ter ga vpraša:

"Ali vzameš svojega službenika Čeha tudi s seboj na Nemško?"

"Gotovo, ker noče odstopiti od mene. Ali čemu to?"

"Za to, ker mi je žal zanj. To je vrl človek, toda čuj, kaj ti povem: Ti odneseš iz Marburga zdravo glavo, ako v dvoboju ne naletiš na katerega, ki bi bil boljši od tebe. Toda njegov pogin je neizogiben."

"Ali zakaj?"

"Za to, ker so ga obdolžili ti lopovi, da je on umoril de Fourcija. Oni so morali velikemu mojstru pisati o njegovi smrti in so mu tudi pisali, da je Čeh prebil njegovo kri. Tega mu v Marburgu ne oprostijo. Pričakuje ga sodba in osveta, kajti kako hočeš prepričati velikega mojstra, da je on nedolžen? Ali on je vrhu tega še izpahlil roko Danveldu, ki je bil sorodnik velikega sodnika. Pomilujem ga in ti ponavljam, ako gre, da gre po svojo smrt."

"On ne pojde po smrt, ker ga pustim v Spihovem."

Toda prišlo je drugače, kajti nastali so vzroki, radi katerih Čeh ni ostal v Spihovem.

Zbišek in de Lorch sta odšla takoj drugega dne zaranó s svojim spremstvom. De Lorch, katerega je duhovnik Višonjek odvezal obljube, ki jo je napravil Ulriku de Elner, je potoval ves srečen, spominjaje se Jagjenke iz Dolgega lesa. Zbišek pa se ni mogel z njim razgovarjati o Danuški tudi radi tega, ker sta le slabo razumela drug drugega, torej se je razgovarjal z Glavačem, katerega mu ni bil znan nameravani pohod v križarske pokrajine.

"Jaz grem v Marburg", je rekel Zbišek, "kedar pa se vrnem, to je v moči božji. Morda kmalu, morda pomladi, morda čez jedno leto, ali pa morda nikdar, razumeš?"

"Razumem. Greste tjekaj gotovo radi tega, da pozovete ondi bivajoče viteze na dvoboj. Hvala Bogu, da ima vsak vitez svojega oroženjosa."

"Ne", odvrne Zbišek. "Ne pojdem tjekaj radi tega, da jih pozovem na dvoboj, razun ako to nanese slučaj; ti pa to pot ne pojdeš z menoj, marveč ostaneš doma v Spihovem."

Čeh postane na to novico žalosten, da začne celo tožiti; na to pa jame prositi Zbiška, naj ga ne pusti doma v Spihovem.

"Prisegel sem na sveto razpelo in na svojo čast, da vas ne zapustim. Kako bi mogel priti svoji gospe pred oči, ako bi vas doletela kaka neizgovorna? Prisegel sem, gospod, torej imejte usmiljenje, da pred njo ne bom osramočen."

"Ali nisi tudi prisegel, da me hočeš ubogati?"

"Kajpada, samo ne v tem smislu, da bi odšel od vas. Ako me vaša milost zapodite, hočem ostati nekoliko za vami, toda toliko, da vam bom ob času potrebe pri roki."

"Jaz te ne podim in te tudi nečem zgubiti", odvrne Zbišek, "toda neugodno bi mi bilo, ako bi te ne mogel nekam poslati, bodisi tudi na kako daljšo pot, ako bi se ne mogel ločiti od tebe niti za jeden dan. Neprestano vendar ne boš stal nad menoj kakor rabelj nad gresno dušo. Ako pa pride do boja, kako mi hočeš pomagati? Ne govorim o vojni, kjer se ljudje tolpoma pobijajo, toda v dvoboju se vendar ne boš boril namesto mene. Ako bi bil Rotgier krepkejši od mene, ne bi bilo na našem vozu njegovo orožje, marveč moje na njegovem. A vrhu tega tudi vedi, da bi mi ondi s teboj bilo dokaj huje, ker tvoja navzočnost bi me lahko spravila v nevarnost."

(Dalje prih.)

"Kako to, vaša milost?"

In Zbišek mu jame pripovedovati vse to, kar je slišal od Nikolaja iz Dolgega lesa, kako komturji ne priznavajo, da bi bili oni ubili de Fourcija, zato so njega, Glavača, obdolžili umora, radi česar ga bodo sedaj preganjali.

"Ako pa te vjamejo", reče naposled, "ne pustim te vendar v njihovem žrelu, pri tem pa utegnem priti še sam ob glavo."

Čeh na to še bolj osupne, ker je čutil, da je to resnica; na to pa jame znova prositi Zbiška, naj ga ne pusti v Spihovem.

"Saj sedaj ni več na svetu onih, ki so me videli, ker je pobil nekatere stari gospod iz Spihova, Rotgiera pa ste ubili vi."

"Videli so te strežaji, ki so šli za njimi; živi pa še tudi oni stari Križar, kateri sedaj gotovo sedi v Marburgu, ali pa pride tjekaj, kadar ga veliki mojster pokliče."

Na te besede Čeh ni mogel ničesa odgovoriti, in tako sta molče jezdila dalje do Spihova. Ondi najdeti vse pripravljeno na vojno, kajti stari Tolim je pričakoval, da bodisi Križarji napadejo grad, ali pa da Zbišek, vrnivši se, odpelje vojake na pomoč staremu gospodu. Ljudje so bili oboroženi, in dasi jim vojna ni bila nič novega, vendar so koperneče pričakovali Nemcev, nadejaje se obilnega plena. V gradu je pozdravil de Lorch in Zbiška duhovnik Kaleb in takoj po večerji pokazal mu pergament z Jurandovim pečatom, na katerem je bil z lastno roko napisal poslednjo voljo viteza iz Spihova.

"Narekoval mi je", je dejal, "v oni noči, ko je potem odšel v Sčitno. Nu... ni se nadejal, da se še kedaj vrne."

"Ali čemu niste zili o tem ničesar?"

"Molčal sem, ker mi je priznal to kot spovedniško tajnost, kar namerava storiti. Večni mir mu daj Gospod! Večna luč naj mu sveti!"

"A ne govorite o njem kakor o mrliču, ker je še živ. Vem o iz besed Križarja Rotgierja, s katerim sem se bojeval na knežjem dvoru. Vršila se je med nama sodba božja in ubil sem ga."

"Vsled tega se smemo še manj nadejati Jurandove vrnitve, k večjemu, ako bi to hotela moč božja."

"Torej grem tje s tem vitezo, da ga rešim iz njihovih rok."

"Ti očitno ne poznaš križarskih rok, toda jaz jih poznam, ker sem bil petnajst let duhovnik v njihovi deželi, predno me je poklical Jurand v Spihov. Le Bog more rešiti Juranda."

"In tudi nam pomagati."

"Amen!"

Nato razvije pergament in jame čitati. Jurand je zapustil vse svoje zemljišče in vse svoje imetje Danuški in njenim potomcem, a v slučaju, ako bi umrla brez potomcev, pa njenemu možu Zbišku iz Bogdana. Proti koncu priporoča to svojo poslednjo voljo tudi knežjemu varstvu, "da vse, kar bi nemara ne bilo prav, popravi knezova milost." Ta konec je bil pridodan radi tega, ker je duhovnik Kaleb poznal le kanonično pravo, a Jurand, ki se je ukvarjal neprestano z vojno, pa le viteško pravo. Ko je prečital celo listino Zbišku, je razodel vsebino tudi nekaterim ljudem spihovske posadke, ki so takoj priznali mladega viteza za svojega gospodarja in mu obljubili pokorščino.

Domišljevali so si, da jih Zbišek odpelje takoj na pomoč staremu gospodu, ter se tega veselili, ker so v njihovih prsih vtrpala lra in po vojni koprneča srca in ker so močno ljubili Juranda. Radi tega jih je prevzela velika žalost, ko so izvedeli, da ostanejo doma in da se gospodar le z malim spremstvom napoti v Marburg, a to ne na boj, marveč za to, da se pritoži. To žalost je delil z njimi tudi Čeh Glavač, dasi ga je pri tem veselilo, da se je Zbiškovo premoženje tako pomnožilo.

"Hej! Kdo bo tega najbolj vesel?" je dejal. "Stari gospod iz Bogdana. On bi tu znal gospodariti. Kaj je Bogdanec v primeri s tem imetjem?"

In Zbiška prevzame v tem hipu taka tuga po stricu, kakor ga je prevzela vsikdar v težkih slučajih življenja, zato se obrne k oroženjосу Čehu in reče:

"Čemu bi sedel tukaj po nepotrebnem. Odrini v Bogdanec in odnesi tjekaj pismo."

"Ako le ne smem iti z vami, tjekaj grem jako rad!" odvrne razveseljeni mladenič.

"Pokliči mi duhovnika Kaleb, naj napiše, kakor se spodobi vse, kar se je tukaj pripetilo, stricu pa prečita pismo duhovnik v Kresni, ali opat, ako se nahaja v Zgorčicah."

Zgovorivši to, se udari z dlanjo po čelu ter reče kakor sam sebi:

"Da, opat!..."

In mahoma se mu pojavi pred očmi Jagjenka, plavooka, črnolasa, vitka kakor srna, s solzami na trepalnicah. Prevzame ga tesnoba, otare si z rokami čelo in končno reče:

"Hudo ti bo, deklica, toda ne huje nego meni."

Med tem dospel duhovnik Kaleb in takoj sede k pisanju. Zbišek mu je narekoval obširno vse, kar se je bilo pripetilo od onega trenutka, ko je prišel v gozdni gradič. Ničesar ni zamolčal, ker je vedel, da bo stari Matija tega vesel, ako dobi o vsem podrobno poročilo.

Bogdanca zares niti od daleč ni bilo mogoče primerjati s Spihovem, ki se je odlikoval s svojim prostranstvom in bogastvom, in Zbišek je vedel, da je koprnel Matija vsikdar najbolj po imetju.

Ko je bilo pismo po dolgem trudu končno napisano in zapečaten, pokliče Zbišek znova oroženjosa, mu izroči pismo in reče:

"Morda se vrneš semkaj s stricem, kar bi mi bilo jako ljubo."

Čeh pogleda v nekaki zadregi Zbiška; bil je videti nemiren, stopal je z jedne noge na drugo in ni odšel, dokler mu mladi vitez ni dejal:

"Povej mi, ako hočeš še kaj?"

"Hotel bi vas še vprašati, kaj naj rečem ljudem, ako bi me vprašali?"

"Katerim ljudem?"

"Ne sicer v Bogdanu, pač pa onim v okolici, ki bodo za gotovo hoteli vse izvedeti..."

Na to ga Zbišek, ki ni hotel ničesar skrivati, strogo pogleda ter reče:

"Tebi ni toliko mar za ljudi, kolikor za Jagjenko iz Zgorčic."

Čeh zardi, na to pa nekoliko obledi in odvrne:

"Da, za njo mi je mar."

"Od kod veš, da se ondi ni omožila s Čtanom iz Rogove ali z Volkom iz Brezove?"

"Gospodina Jagjenka se ni omožila z nikomur", odvrne oroženjosec odločno.

"Kaj, ako jej je opat zapovedal?"

Molitveniki z velikimi črkami za slabovidne in vse druge knjige iz bukvarne Ave Maria

se dobe pri

ANTONU STRNIŠA

6305 Glass Ave.

Cleveland, O.

DR. S. HOLLANDER,

DENTIST

1355 E. 55th St.

vogal St. Clair Ave.

NAD LEKARNO.

Ure od 9. dopoldne do 8. zvečer. Zaprto ob sredah popoldne in ob nedeljah.

NAZNANILO

Posestva katera imamo mi za procati so sledeca:

Eno posestvo na vogalu za več trgovin.

Eno posestvo na vogalu za dve trgovini.

Eno posestvo, residence z 7 sobami.

Eno posestvo, residence s 12 sobami.

Eno posestvo, residence z 7 sobami in kopališčem.

Eno posestvo, residence z 8 sobami in kopališčem in garage.

Eno posestvo, residence z 9 sobami.

Dve posestvi, residence z 8 sobami in kopališčem.

Eno posestvo, residence z 10 sobami in kopališčem.

Eno posestvo, residence z 4 sobami in kopališčem

in približno en akter sveta zraven na Blvd.

Vsa zgoraj navedena posestva so v dobrem redu in zelo po ceni ter se lahko kupijo na lahka odplačila. Zatorej bode v vašo lastno korist če se oglašite pri nas predno kupite kje drugje.

Imamo tudi zelo veliko lotov v različnih lokalih po nizkih cenah.

ST. CLAIR REALTY CO.

6313 ST. CLAIR AVE.

Pohištvo, peči in hladilnice Ice - Boxes

Vedno najboljši in najcenejši pri

THE STAR FURNITURE CO.

5824 ST. CLAIR AVE.

GOTOVINA ALI KREDIT. VZAMEMO LIBERTY

BONDE KOT GOTOV DENAR.

Dr. J. V. Zupnik

ZOBOZDRAVNIK

6127 St. Clair Avenue

nad Grdinovo prodajalno.

Najbolše mogoče zobozdravniško delo za zmerne cene.

Kot plačilo se vzame tudi "Liberty Bonde"

Telefon: Main 1441.

Telefon: Central 821-W

Mihael S. Čerezin

HRVATSKO-SLOVENSKE ODVETNIŠKE

PISARNA: SOBA ŠT. 414 ENGINEERS BUILDING, na četrtm nadstropju.

Vogal St. Clair in Ontario ceste, blizu Public Square CLEVELAND, OHIO.

OGLAŠAJTE V "SLOGI"

Ustreženo njegovi želji.

Eden izmed naših odjemalcev nam je pisal 10. junija 1919: — "Smokerun, Pa. Izprevidel sem, da je Trinerjevo zdravilno grenko vino zelo dobro zame. Nobena druga medicina ne učinkuje enako. Prosim, denite to v en oglas. Andro Luksie, Box 51." S tem ustrezamo njegovi želji in priobčimo te njegove vrstice, katere so v svoji preprostosti zadele v središče. Trinerjevo zdravilno grenko vino pomaga, to je faktum in vsakdo, ki trpi na zaprtosti, slabem apetitu, glavobolu, nervoznosti itd., se bo prepiral, da je zgoraj omenjena izjava resnična. Dne 2. maja 1919 je vlada Združenih Držav za notranje zadeve potrdila in priznala Trinerjevo zdravilno grenko vino kot zdravilo, ki v vseh ozirih odgovarja postavam prohibicije. Dobite ga po vseh lekarnah. In ako trpite za nevralgijo, bolečinah v hrbtu, ali si izpahnete kak ud, zahtevajte v lekarni Trinerjev Liniment. Joseph Triner, 1333-43 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

National DrugStore

Slovenska Lekarna

vogal St. Clair in 61 ceste.

Naša lekarna je tekom svojega obstanka postala znana kot najpo-
boljši kraj, kjer se dobe zanesljiva, sveža in dobra zdravila. Z vsu-
kribo tudi izdelujemo zdravila po
zdravniških predpisih.

Kadar dobiš od zdravnika pred-
pis za zdravila, pridi vselej k nam
in boš zadovoljen.
Naša zdravila so vedno sveža.

OBRESTOVATI

Se prične vsaki dan
kadar naložiš v

LAKE
SHORE
BANK

Obresti se plačujejo do dneva, ko
vzdigneš denar, kakor po splošni
regulaciji.

St. Clair and E. 55th St.
Prospect and Huron Rd.
Superior and Addison R.

VAŠA OBLEKA

bo zgledala kot nova ako jo pri-
nešete nam čistiti, barvati ali po-
praviti. Mi tudi Vašo staro o-
bleko prenašamo po novi modi.

Frank's Dry Cleaning Co.

Telefon: Central in Rosedale 9694.
Delavnica in urad
1361 EAST 55th ST.
naproti Lake Shore Banku.
COLLINGSWOOD — PODRUŽNICA
15513 WATERLOO RD.

J. J. PESHILL

Box 1-5 Ely, Minn.
ima v zalogi molitvenike z malim
in velikim tiskom.

ZASTOPNIK

Frank Gasparl 487 Ansel Road
Cleveland, O., in v sledeče knjige:
Molitvenik z malimi in debelimi
črkami. Abecedni in Katekizme
vezane in nevezane. Istotako lah-
ko dobite pri

Frank Suhadolnik-u
6107 St. Clair Ave., Cleveland, O.